

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 354-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 2

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Salom i Coll.**

Sessió celebrada dia 18 d'octubre del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

- 1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, s'obre la sessió de la Comissió d'Ordenació del Territori, amb l'ordre del dia que és la compareixença del conseller d'Obres Públiques, Ordenació del Territori i Medi Ambient, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la legislatura present.

Abans de continuar, demanaria a les senyores i als senyors diputats si hi ha substitucions.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Andreu Riera per Carles Cañellas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sense que hi hagi més substitucions, donarem la paraula al conseller d'Obres Públiques Sr. Bartomeu Reus, perquè ens informi sobre quin serà el seu programa d'actuació. Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Amb molt de gust, intentaré exposar de forma sintètica allò que és l'activitat d'un centre inversor que actua en matèries molt distintes, molt diverses.

Començaré pel nivell més substantiu, quant a despesa, que és carreteres. Exposaré que el pla inversor en carreteres d'aquests anys que vénen, a quatre anys, està sobre una xifra de 26.200 milions de pessetes; desglossats, 6.200 a obres de manteniment, a obres d'explotació de carreteres, i 20.000 milions de pessetes a inversió nova.

Estam parlant d'obres a efectes indicatius, com pugui ser la variant d'Àlcúdia, la variant d'Alaior, la variant de Vilafranca de Bonany, la variant de Felanitx, la variant de Son Servera, la variant d'Inca, en el seu cas, la variant del port de Pollença, ronda de Maó, ronda de Ciutadella, Sóller-Deià, Santa Margalida-Can Picafort, accés a Sóller, Montuïri-Porreres, Maó-Fornells, accés a Migjorn, vies lentes a carretera de Manacor, millora en el trajecte a Valldemossa, desdoblament Palma-Son Ferriol, via lenta a Sant Rafel, accés a Alaró, el tancament del segon cinturó de Palma, tercers carrils a l'aeroport, tercers carrils en via de cintura, millora en la via de cintura, accés a Lloseta des de l'autopista central i la prolongació de l'autopista cap a Palma Nova.

Quant a carreteres, jo pens que l'essencial, el que és substantiu dels anys que vénen és la possibilitat, després dels esforços de tots, i vull donar les gràcies als grups polítics aquí present de tenir un camí obert que possibiliti un possible conveni amb l'Estat a efectes de finançament de carreteres estatals aquí, a Balears. Després d'un grapat d'anys d'insistir-hi, jo pens que entre tots hem aconseguit sensibilitzar els grups polítics del parlament nacional de tal forma que es va aconseguir, ara farà vint-i-cinc o trenta dies, una proposició no de llei aprovada amb la conformitat del conjunt de grups polítics que ens pot assimilar a un règim paregut al canari. En aquest sentit, el debat està realment en aconseguir el millor conveni, i confïi que l'esforç de tots nosaltres en això serà conjunt i comú. Jo voldria pensar que les Balears tenen dret a un benefici que pugui ser participar en el repartiment de fons estatals en base a unes proporcions que, com a mínim, han de ser les mitjanes, crec jo, de població de dret més superfícies. Voldríem aquí "indiciar" aqueixa mitjana en el que pugui ser població assistida, considerant que possiblement Balears tenguí dret a una compensació pels molts d'anys que no hem tengut inversió estatal a Balears. En aquest sentit, basta recordar que hi ha unes xifres que són pressuposts liquidats, on, de l'any 85 a l'any 93, Balears ha rebut de l'Estat, en concepte d'ajudes per a inversió en carreteres, una xifra d'uns 6.000 milions de pessetes. Quan comparam aqueixa xifra de 6.000 milions de pessetes en aquest període d'anys, vuit anys, nou anys, amb el que fa a inversió a regions d'un nivell de població per superfície similar a Balears, com pugui ser Canàries, com pugui ser Múrcia, estam parlant de xifres de l'ordre de 85.000 o 90.000 milions de pessetes. A veure si podem entre tots arribar a un acord, a un consens, i que l'Estat central pugui analitzar i arribar a posar damunt la taula un conveni que ajudi les Balears a adequar un sistema viari modern, un sistema viari que no perjudiqui realment el paisatge ni el medi ambient i que estructurí el territori. Jo, des d'ara mateix, em pos a disposició del Parlament per constituir un grup de feina on, entre tots nosaltres, arribem a acords i que ens possibiliti actuar conjuntament enfront de Madrid.

En el tema de ports, voldria explicar que el Govern balear hi té planificat un nivell d'inversió que en quatre anys estarà prop de 1.200 milions de pessetes. Són obres substantives de millores en ports com Sant Antoni, amb una estació marítima, obres en el port de Pollença, en el port d'Andratx, a Portocolom, i sobretot, una inversió important en el port de Ciutadella. Vull dir, avançant-me a preguntes, que a Ciutadella el Govern balear no hi ha tengut altra pretensió que fer complir les bases amb tot el seu contingut. HI ha hagut una certa mala informació respecte d'aquest tema, en el sentit que pareixia que el Govern balear demanava una cosa que no apareixia a les bases. El concurs estava definit amb unes fiances provisionals i definitives i, al mateix temps, apareixia en l'article 2.2.2.d del plec la possibilitat d'exigir documents que poguessin acreditar la solvència econòmica de l'empresa. Ens trobam amb un nivell d'inversió pròxim als 6.500 milions de pessetes, dels quals els estudis econòmics aportats i tabulats per empreses de primer ordre donen una punta negativa de caixa d'aproximadament 1.786. El Govern balear conjuntament amb Ciutadella ha demanat al contractista futur que ens porti una carta de compromís bancari que ens ajudi a entendre que hi ha un finançament real a aquest projecte, perquè, recordem que estam parlant d'una inversió de 6.500 que compta amb una xifra de recursos propis, capital, 400 milions de pessetes, més una aportació del Govern balear de 600 milions de pessetes, hi fa falta, així, un nivell d'aportació externa de 5.500. Demanar una carta de compromís que ens la garanteixi en 2.000 no és cap disbarat i, a més, entronca amb estudis econòmics ja presentats.

Passaré al tema de política hidràulica, on parlaré també d'activitat inversora. Diré que també una altra vegada amb l'esforç de molts de grups polítics hem aconseguit per a Balears un nivell d'aportació de recursos externes molt important. S'ha aconseguit que inversions que donen solució perfecta a les Pitiüses, via una planta a Sant Antoni, via una planta a Formentera, siguin ja una realitat; Formentera funciona, Sant Antoni entra en producció el mes de febrer pròxim. Sumat això a la planta d'Eivissa, la qual va ser comprada pel consorci d'Eivissa, ens dona un esquema quasi quasi perfecte a Eivissa, almanco en el vessant sud. Hi pot haver una política conjunta, unitària, d'aigua a Eivissa que ajudi a fer primerament distribució de preus i, segon, una política més racional respecte de l'ús d'aigua, amb una visió unitària publicista d'aquella aigua. Vull recordar esforços inversors de l'Estat central a Balears via convenis, com pugi sr l'obra de sa Marineta, la qual ens aporta un cabal d'aproximadament quatre hectòmetres anuals; obres realitzades en el port de Palma, via operació vaixells, i també els comentaris importants a fer respecte de l'obra de sa Costera, per a la qual voldríem que el Govern balear tengués la disponibilitat pressupostària per, com més aviat millor, adjudicar aqueixa obra, almanco pel que fa al tram d'obra que és el col·lector que va per dins el túnel de Sóller.

Respecte de la planta d'aigua de la badia de Palma, que serà possiblement la planta de producció més alta d'Europa, ja vull avançar en aquest moment que, a la vista de les regulacions actualment vigents, s'ha descartat per complet anar a una planta de cogeneració. Una planta de cogeneració és aquella planta que exporta energia; és a dir, que apart de crear energia per a la pròpia planta, n'exporta un excedent. En aquest moment, a la vista que el marc regulador ha variat en data de juliol o agost, ja ha quedat descartat, i ens queden dues possibilitats: anar a una planta ordinària enganxada a la xarxa de Gesa, per dir-ho així de simple, o anar a una planta que creï energia pròpia. En aquest sentit, hi ha un diferencial de cost respecte de cost a consumidor, que, per a nosaltres, és el substantiu; la diferència és, pel que fa a explotació i gestió, que una planta amb enganxament a la xarxa té un cost per metre cúbic de 75 pessetes i una planta que creï energia pròpia té un cost de gestió i producció d'unes 50 pessetes. Aquests xifres s'han de corregir respecte d'amortització; evidentment, una planta que té un Diesel propi és més cara i l'amortització és més alta, però, no obstant això, la diferència és encara de l'ordre de 20 pessetes a favor d'una planta de creació d'energia elèctrica per autoproveïment de la planta.

Aquí hi ha d'haver un debat, un debat que ha de ser intens, perquè, no obstant el paràmetre preu, que és molt important, hem de considerar que una planta d'energia elèctrica sempre crea problemes d'impacte. És a dir, que la ubicació d'aqueixa planta d'aigua en el Coll d'en Rabassa, una zona que està realment incidida de serveis, haver de fer-hi una planta amb unes xemeneies i amb unes emissions eòliques, pot crear certs conflictes. Jo no vull prendre una decisió en solitari, jo voldria que això fos objecte de debat en els ajuntaments afectats, Palma i Calvià, fins i tot en aquesta cambra, perquè aquí hi ha en equilibri una sèrie de conceptes (costs, impactes i també política energètica); el fet que hi pugi haver una visió d'autoabastiment de plantes diferenciades de centres productors ens pot ajudar en certa forma a diferir la necessitat de creació de macroplantes elèctriques.

Quant a depuració d'aigua, he de dir que també s'hi ha avançat molt, en el sentit que l'any 97 s'acaba a les Balears tot el pla de depuració. ens hem avançat un munt d'anys a allò que marca la directiva europea respecte de nivell de depuració-qualitat de depuració. També he de donar les gràcies a l'aportació estatal, quantificada en l'ordre lineal de 9.000 milions de pessetes i complementada fins a 3.000 més en recursos via fons de cohesió, que pot significar una millora de les plantes Palma 1, Palma 2, Calvià i Lluçmajor. Ens farà falta trobar una solució, una solució que jo voldria que fos ràpida, imminent, per a la planta de Maó-es Castell, una planta que moltes vegades públicament ha tengut el compromís per part de l'Estat respecte d'aqueixa inversió i el compromís per part del Govern balear de cooperar amb aquest nivell de despesa; no obstant això, ens hi hem trobat amb dificultats, perquè per a aquesta planta, a nivell de ministeri, s'hauria volgut plantejar la inversió dins els fons de cohesió (tram de gestió local), per ics problemes, per ics dificultats això no hi ha entrat i ara estam pendants de veure quines (...) que ens ajudi a contemplar aqueixa inversió, que serà la darrera, diguem-ne, gran inversió en depuració a fer a les Balears.

Respecte de terciaris i reutilització, el Govern balear ja té elaborat en un 75% un pla de reutilització de l'aigua. És un pla que, quan se'l contempla, s'expressa amb una xifra de 14.000 milions de pessetes per poder fer un aprofitament ideal d'un cabal de 85 hectòmetres d'aigua; d'aquests 14.000, 7.000 en terciaris i 7.000 en col·lectors de distribució. No obstant això, jo vull anunciar, pel que fa al tema d'aprofitament d'aigua depurada, que faria falta crear marcs jurídics nous que ens ajudassin a entendre que s'han de fer polítiques clares d'aigües depurades respecte de reguiu, i en aquest sentit, jo pens que hi ha d'haver una política molt definida, molt decidida, que ajudi a entendre que hi ha d'haver a les Balears zones de reguiu intensiu i obligat amb aigua depurada, sempre que tenguim una qualitat òptima. Tant de bo que puguem, a nivell de directrius, començar a definir aquests espais físics on sigui obligat regar, i regar amb aigua depurada, (...) i demà, definides com zones de reserva autàrquica, definides com zones que tenen implícit un nivell de qualitat òptim respecte del cultiu, però que, si no, ens trobarem amb el fet, amb l'experiència, que podem fer grans inversions tant en terciaris com en col·lectors i no tenir usuaris d'aqueixa aigua. Ja estam intentant des d'aquest mateix moment fer-ne un aprofitament, però la resposta de la pagesia no és l'adequada, a la millor és culpa nostra, hem d'intentar entre tots trobar millors esquemes d'actuacions que incentivin aquest model.

D'inversions en reutilització, ja en feim, prova d'això són les basses d'aigua fetes a Santa Eulària, és la bassa d'aigua que ara feim al pla de Sant Jordi. Són temes significatius, perquè ja parlem de nivell d'inversió de, per exemple, les basses d'aigua a Sant Jordi, 750 milions de pessetes. Però, no obstant això, jo vull recordar a tots que hem de parlar molt seriosament del futur de l'aigua depurada, perquè una cosa és la voluntat política que tenim i una altra, els usos agraris, hem de crear marcs jurídics per saber que per dur aigua a uns col·lectors (...) un exemple molt simple i gràfic, el cabal d'aigua significatiu que hi ha a l'illa de Mallorca és Palma, que genera 40 hectòmetres d'aigua depurada; aquesta aigua, per ser aprofitada, s'ha de dur no a Sant Jordi, perquè és excedentària, s'ha de dur a zones de cultiu intens, com pugui ser a sa Pobla. La inversió en col·lectors és molt important, la inversió en impulsió és molt significativa, farà falta tenir un marc ordenat respecte d'aquest tema.

Quant a torrents, el Govern balear, amb recursos propis, hi invertirà una xifra de prop de 520 milions de pessetes, perquè aquests anys descansam a nivell inversor basats en un conveni que es va formalitzar l'any 94 que, en certa forma, representava la recuperació per part de Balears del nivell de despesa feta els anys 89, 90 i 91 en torrents. Amb aquests 3.000 milions de pessetes, les obres més significatives han de ser, evidentment, el tema de Manacor, ha suposat un problema molt seriós poder arribar a un acord entre les forces polítiques, ben igual que el tema d'avingudes a l'illa d'Eivissa, que també és un tema difícil.

Passaré ara a altres àrees d'activitat, com pugi ser l'àrea de costes. A costes, hi actuam de forma concurrent amb el Govern central respecte de l'ordenació del litoral. El Govern balear té facultat per ordenar el litoral, el Govern central autoritza usos a la zona marítimo-terrestre, però l'ordenació és nostra. No obstant això, vostès sabran que la regulació del Govern balear va ser impugnada, no està suspesa avui en dia perquè varem aconseguir que la sala aixecàs la suspensió, pareix que hi haurà una sentència en un termini de quatre o cinc mesos, així ens ho diuen, i serà a partir d'aquest moment que haurem de començar a fer plans d'ordenació del litoral de forma integrada a badies i a punts conflictius, com puguin ser badies tancades, com Sóller, Portocolom, port de Pollença i altres zones que encara que estiguin realment més ordenades, precisen d'una visió molt més complexa. Costes determina un nivell de policia administrativa molt intens, el règim de control a la zona de servitud de protecció és molt important, han de pensar vostès que en aqueixa zona se centra, diguem-ne, la gran base de la riquesa balear, i, a partir d'aquí, hem d'establir uns mecanismes de control que ens ajudin en certa forma a defensar aqueixa àrea, sense oblidar una visió conjunta respecte de la franja de domini públic estatal.

Respecte d'urbanisme, la competència del Govern balear és en certa forma merament legislativa, reglamentària, normativa. Puc anunciar dos textos que van entroncats amb el que és política d'ordenació del territori, un és una nova llei respecte de sòl urbà, però per tenir un sentit modern de les coses, pareix convenient que qualsevol administració pública, sigui estatal o sigui balear, esperi el pronunciament d'una sentència pròxima en aquest tema del Constitucional que pugui determinar quin és el nivell de competència de cadascú. No obstant això, estam esperançats perquè vostès sabran que en data de 28 de juny es va publicar una sentència relativa a medi ambient on el repartiment competencial autonomies-governos autonòmics queda molt definit, en el sentit que en el mateix cas l'Estat no hi pot fer menció de títols competencials, com puguin ser la propietat, el dret mercantil, el dret civil, per fer extracció de competències que són urbanístiques. En aquest sentit, tenc una gran esperança que l'urbanisme estigui en mans autonòmiques, no obstant existeixin normes de coordinació global.

Respecte de sòl rústec, és una llei que s'ha de debatre com més aviat millor, és una llei que ha de definir un model supramunicipal dels espais no urbans. Jo voldria arribar primerament a tenir un consens global amb els municipis, on la visió del sòl distint de l'urbà no estigui en mans merament municipals, aquí don un paper molt important als consells insulars, hi don un paper molt important a entitat de gestió mancomunada, perquè, en certa forma, endevinam tots nosaltres -per a mi, en això no hi ha discussió- que la pressió urbanística futura ens ve donada ja a nuclis interiors i a la zona perimetral, no estrictament a cascs urbans. El model de directrius que tenim en visió consisteix en reforçar una consolidació dels nuclis i intentar evitar la dispersió d'habitatge a espais rústecs.

En el tema d'habitatge, volem posar com a primer element de discussió damunt la taula el futur pla quadriennal d'habitatge. Aquí, per desgràcies, tenim una sèrie d'anades i vengudes respecte del Govern central. Ara he de dir que ahir mateix es va presentar a nivell d'una comissió tècnica un nou esquema, un nou pla apart del que fins ara havien discutit i al qual nosaltres, com a Govern balear, no volíem donar suport. fins ara discutíem un pla que, certa forma, descartava o disminuïa el nivell d'aportació a habitatge taxat i a habitatge per a percentatges de renda un poc més alta. No obstant això, pareix que a partir d'ahir hi ha hagut una regirada radical i se suprimeix el règim de protecció especial, és a dir, hi tenim una certa confusió conceptual, tots nosaltres. Dia 8 del mes de novembre hi ha una altra reunió a nivell del Ministeri d'Obres Públiques i, sincerament, ens falten dades per definir quin serà el nou pla d'habitatge. Jo particularment he demanat -estam vivint en un context polític difícil, en un context inestable- el pla d'habitatges, pensi-ho vostès, representa un nivell de recursos molt important; per a Balears, significa un nivell d'inversió en quatre anys de l'ordre de 30.000 milions de pessetes, i jo pens que ens convendria a tots, com a mínim, crear un període de pròrroga d'un any a costa de veure l'evolució política, perquè ens podem trobar ara amb precipitacions, amb canvis de criteri que ens poden conduir a l'absurd.

Per altra banda, també el futur pla fa especial incidència en el lloguer d'habitatges. El lloguer d'habitatges a tots ens sona molt bé, a tots ens pareix molt correcte i molt necessari, elevar el parc de lloguer, no obstant això, quan es fa una enquesta a nivell de Balears de quina és la demanda, lloguer o adquisició, ens trobam amb un percentatge altíssim de població que vol tenir habitatge en propietat i no de lloguer. És a dir, hem d'intentar saber que les Balears, del conjunt nacional, en formam part, però a la millor som diferents en certs aspectes (nivell de renda i tipus de demanda), i en aquest sentit, un pla uniformador ens pot conduir a certes deficiències.

Volem continuar amb la política de recuperació de nuclis a nivell d'actuacions integrades. Ja s'ha signat convenis amb ajuntaments com puguin ser Palma, Calvià, Alcúdia, Ciutadella, Maó, Eivissa. Voldríem que aqueixa actuació fos l'inici d'una cosa a extrapolar al conjunt de nuclis amb un cert valor arquitectònic, històric i artístic, i, en aquest sentit, serà una política decidida del Govern balear conjuntar actuacions administratives. Jo pens que la paraula que més ha de presidir el futur de l'actuació administrativa és cooperació, és a dir, que no podem coexistir un conjunt d'administracions, quatre a les Balears, sense que no estem completament d'acord en conjunt amb polítiques molt determinades que ens poden ajudar que el dia de demà sigui Balears qui som, és a dir, mantenir-hi un model d'identitat, unes senyes.

Respecte de la política de la promoció pública d'habitatge, hem de dir que a Balears hi ha un element diferenciador molt important. Així com hi ha altres regions on hi ha promotors privats o cooperatives o ajuntaments que tenen la voluntat de fer edificació per afavorir el règim de rendes més baixes, a Balears no hi trobam aquest tipus d'ofertants. El resum és que avui en dia les Balears, per la via dels fets, exclusivament hi actuen en règim especial, excepte un ajuntament de Mallorca amb una experiència realment plausible; és l'Ibavi, és l'empresa pública del Govern balear, qui hi actua en solitari i fa front a la quota part que el Pla d'habitatges marca en règim especial. Qualque cosa hem de fer entre tots per trobar (...) d'idees, de tal forma que entrin en aquest sector promotors privats, cooperatives i ajuntaments, perquè, al Govern balear, en solitari, fer front a la demanda li és molt difícil. Qualque cosa s'hauria de fer per incentivar la iniciativa privada perquè entràs en aquest segment per tal de cobrir unes demandes que hi ha. Nosaltres hauríem de multiplicar l'Ibavi per tres per cobrir les demandes actuals. Pot ser un tema de debat, pot ser una conclusió pensar que a les Balears, pel nostre esquema empresarial, no hi quedarà més remei que crear una empresa pública o redotar l'empresa pública Ibavi amb una dimensió distinta, perquè, si no, no podem fer front a les demandes, considerant que no hi ha altres ofertants.

Passaria ara, també de forma ràpida, a explicar un poquet polítiques respecte d'ordenació del territori.

He anunciat el tema de la llei de sòl rústec, que per a mi té un contingut molt important, possiblement sigui la norma jurídica de més calat que es pugui fer a nivell d'ordenació del territori en aquests anys. He parlat també d'una llei de sòl urbà, una llei on la figura del promotor sigui més clara i més definida, i que tenguim més obligacions.

Passarem ara als plans directors que avui en dia estan en marxa, que és el Pla director del Pla de Mallorca, tenim aprovat el Pla director d'oferta turística, tenim inicialment aprovat el Pla de pedreres, el Pla de carreteres, el Pla hidrològic, tenim aprovats inicialment segons quins plans especials de desenvolupament de la LEN, i ens falta treballar en plans directors del Raiguer, amb una dificultat, que el Raiguer, jo ho pens, a nivell territorial, almanco només a aquest nivell, s'ha de segmentar, no es pot comparar Selva amb Marratxí, per exemple, no es pot comparar Inca amb Santa Maria, faria falta crear un espai físic diferenciat en el Raiguer. Fa falta fer l'ordenació de Tramuntana, fa falta fer l'aprovació dels plans d'ordenació de Menorca i d'Eivissa i ens farà falta exclusivament rematar els aspectes que ens queden per tancar d'ics plans directors que avui en dia han passat a exposició pública, com puguin ser el de pedreres, carreteres, etc. L'element que pot coordinar tots aquests plans en una norma única, una norma que avui en dia està en crisi perquè, quan ho comentam a nivell de grup de feina d'ordenació del territori del conjunt d'autonomies, avui en dia hi ha una crítica global a les directrius d'ordenació del territori.

L'any 87, el conjunt de governs regionals varen articular una llei que es mimètica de l'altra, on pareixia que la panacea de qualsevol problema territorial eren les directrius. Passats d'això vuit anys, ens trobam amb l'experiència que exclusivament hi ha aprovades directrius al País Basc i un inici d'aprovació a Navarra -perdoni'm-. A continuació, s'ha arribat a unes conclusions, que les directrius aprovades i que han entrat en vigor al País Basc no són operatives i les directrius que han d'entrar en vigor a Navarra en aquest moment són objecte d'una revisió. Tot apunta, i així ho diuen les escoles territorials més capdavanteres, que s'ha d'escapar d'una planificació de detall i s'ha d'intentar que aqueixes directrius siguin un instrument de coordinació entre distints aspectes sectorials i territorials; en aquest sentit, l'objecte d'unes directrius no ha de ser altra cosa que, en certa forma, racionalitzar polítiques territorials i sectorials distintes, diferenciades.

En acabar la fase de feina inicial, aquest mes de desembre es publiquen les hipòtesis de model territorial i en els mesos que van de maig a setembre, vull deixar-ho així de clar, presentarem l'avanç de directrius que, passada l'exposició pública, determinen llavors les pròpies directrius. Però els he d'anunciar, a vostès, i ho vull dir, que tant de bo que les directrius significassin tant com la gent s'imagina, les directrius, normalment, tenen una aplicació pràctica via plans especials d'ordenació, via normes concretes, i l'aspecte de les directrius es resumeix en allò que han estat les directrius estatals incorporades al pla d'inversions públiques, que és un document sintètic de l'ordre de les 80, 90 fulles que, en certa forma, crea uns principis bàsics inspiradors de qualsevol política. La política que a Balears hem de seguir, pens que no implica ja un debat; es va enquestar un conjunt de població molt significatiu, es varen enquestar institucions públiques, privades, i hi ha una concordança entre tots, que el model balear passa per una defensa a ultrança del territori, per un model de desenvolupament sostenible, per un coneixement dels recursos limitants, i, a partir d'aquí, aquell debat que era dur, difícil, entre sectors empresarials -hem de créixer a costa d'això o a costa d'allò altre- ja pareix que avui en dia està esmorteït i que el conjunt de la classe política pot treballar amb la tranquil·litat que tots nosaltres volem un futur per a Balears, un futur compassat, quant a creixements, i sobretot inspirat en un model de qualitat.

Respecte del medi ambient, medi ambient significa un conjunt de matèries molt ample que abraça multitud d'aspectes. Jo particip molt de la idea de polítiques (...) molt fortes, molt decidides. Crec considerar, a la millor de forma equivocada, que en un període de poc temps, a la millor en un any o dos, hem aconseguit entre tots que la Comissió balear de medi ambient sigui més significativa, que els seus dictàmens realment obliguin a més o que almanco influeixin d'una altra forma. Nosaltres volem potenciar aqueixa comissió, volem modificar la regulació actual, estam un poquet a l'espera del model estatal respecte d'avaluació d'impacte ambiental i participam molt d'una idea: que hi hagi un instrument de política administrativa que presideixi qualsevol tipus d'activitat que incideixi sobre el territori. En aquest sentit, la comissió, per a mi, és un instrument molt vàlid.

Quan he dit que el medi ambient és molt complex i molt ample, ho vull dir significat que la inversió del Govern balear prevista en matèries que fan referència al medi ambient en un període de quatre anys puja, per a nosaltres, a 37.828 milions de pessetes, i en medi ambient hi englobam activitats tan diverses com, apart de les conegudes i evidents de residus, aigua, aigua-depuració, aigua-reutilització, inversions en temes com pugin ser preservació de jaciments arqueològics, campanyes contra incendis, flora i fauna; és a dir, són moltes les activitats que el medi ambient engloba. En aquest sentit, el nivell d'inversió del Govern balear és reconegut a nivell de conjunt nacional i europeu. També vull dir que jo vaig quedar francament sorprès quan ara fa pocs dies a Logronyo, en una sectorial de medi ambient, hi vàrem quedar Balears i Canàries com les regions europees on hi ha més percentatge de territori preservat o protegit; jo ho ignorava, això, va ser una sorpresa per a mi molt agradable. Un pic que vàrem fer el comentari del contingut d'aqueixa futura llei de sòl rústec, realment tenim una certa tranquil·litat mental de saber que estam avançant en una línia que els altres comencen a imitar i a copiar.

Respecte del tema de medi ambient, estic molt convençut de la necessitat de campanyes educatives de sensibilització. Així com qualche vegada hem discutit l'efecte de certes campanyes informatives, en medi ambient sí que és molt important començar-hi des de la base, donar-ne informació i educant, perquè, el medi ambient no és només allò que és verd, són moltes coses, són molts de paràmetres, i, a partir d'aquí, tant de bo que el medi ambient sigui en el futur un tema molt qualitatiu, un tema científicament avançat i no una defensa de sentiments, una defensa de la bondat de les persones respecte de l'estimació del que és nostre, no és així, el medi ambient ha de ser un tema molt qualificat.

Passaré al tema de transports. Anuncii que en transports ens trobam amb un esquema de completa integració dins el mercat comunitari, que ens imposa la llibertat del mercat; excepte en transport regular, excepte en qualche cosa de taxi, el mercat serà lliure, la competència marcarà les regles del joc i l'Administració tindrà un poder de mer control, de mer jutge respecte del que puguin ser desajustaments d'activitats. Estam intentant, des del Govern balear, vies normes jurídiques, possibilitar un sector més fort, intentar possibilitar concentracions d'empreses que siguin competitives de cara a un futur liberalitzat on empreses de fora podran venir a establir-s'hi. No podem, de cap manera, encara que qualche vegada ho volguéssim, crear marcs defensius, marcs no recíprocs, i en aquest sentit, el futur del sector de transport rodad, terrestre, ha de ser de mera competència. Quant a regulars, és bàsic mantenir a les Illes Balears un servei de transport regular col·lectiu que ajudi a cobrir aquelles demandes de població que així l'han de menester i també afavorir-lo en defensa del territori, del paisatge i del medi ambient. Avui en dia hi ha un procés obert molt avançat, molt avançat a l'illa d'Eivissa, molt avançat a Menorca i amb problemes a l'illa de Mallorca en dues zones, que són Palma i la part nord, a efectes de convalidació de línies regulars; la convalidació és un acte administratiu que es regula i posa de manifest situacions actuals i de futur, és revisar les concessions i posar-hi ordre, és una feina intensa perquè ens trobam constantment amb col·lisions d'interessos entre municipis distints que tenen una zona d'incidència similar, i jo pens que a les Balears, a nivell d'illes, hem de començar a parlar en tema de transports d'àrees metropolitanes, les illes han de tenir, respecte de transport, jo pens que mig termini, una consideració de ciutats, les distàncies són molt curtes, la interconnexió és molta i pens que fer un debat molt localista del transport regular és conduir-lo a absurds i a errors.

En el tema ferroviari, jo pens que s'ha creat una certa confusió en pensar que el Govern balear no té intenció d'afavorir el tren, però jo sempre ho he dit, la millor explicació de la nostra voluntat és el nivell d'inversió que avui en dia hi ha en execució. Ja hi ha invertits i pagats de l'ordre de 1.200 milions de pessetes en tema d'inversió ferroviària, 900 milions en material rodant, 300 milions en millora d'estacions, voreres d'emergència i vies; ens queda per executar una inversió pròxima a 800 milions de pessetes. Hi ha un esquema financer molt clar, un esquema matemàtic, que ens ajuda a entendre que, passats possiblement ja no set anys, com abans, sinó cinc anys a partir d'ara, l'empresa ferroviària, que tindrà la línia Palma-Inca, estarà en disposició de poder escometre un nou cicle inversor. Jo deman només un compàs d'espera d'aquests anys per veure si les demandes que molta de gent propugna són reals en aqueixes dates per atendre realment ampliacions del tren, jo no m'hi neg, només dic que, per desgràcia, no hi ha recursos suficients per entendre una política expansiva actual del tren, a la millor els futurs gestors públics, en un període d'anys, podran realment acudir a cobrir aqueixes demandes, teòriques o reals, particular met, m'agradaria molt que això fos una realitat, i deixar un esquema financer clar i sòlid que possibiliti aquest nivell de despesa que ajudi a entendre un tren amb una visió molt més ampla.

Quant al transport marítim, vostès saben que tenim una competència limitada als tràfics marítims interinsulars. Això queda referit exclusivament a tràfic entre Mallorca-Menorca, Eivissa-Formentera. Estam, en certa forma, intentant que es possibiliti un règim de transport que tenguí com a mínim una garantia de servei similar a allò que l'Estat ha aconseguit via contracte programa amb Transmediterranea. El nostre esforç està aquests dies en aconseguir que el Govern balear pugui tenir com a transferència de mitjans una assignació de recursos que s'aproximi a allò que ha estat, fent una anàlisi de cost, l'assignació de l'Estat al contracte programa de la Transmediterranea en cinc anys; estam parlant de xifres no molt importants, 250, 300 milions de pessetes, però que poden ajudar a concursar línies regulars que, en certa forma, assegurin el tràfic marítim interinsular. També hi ha una batalla empresa respecte del transport marítim no ja interinsular, sinó península-Balears i altres destinacions, que ens pugui assimilar al règim de bonificacions del nòlits canaris; tot pareix que és una línia empresa correctament, tot apunta que hi pot haver qualche solució a curt o a mig termini, i voldria una vegada més demanar la cooperació de tots vostès perquè fos una realitat; a Canàries hi ha bonificacions als nòlits, les quals, sobre segons quins tipus de mercaderies, estan sobre el 25%. També hem demanat, Balears, que, així com hi ha una cosa ben clara, els aeroports de les Balears són portats per Aena, empresa pública nacional, amb un volum de benefici de prop de 8.000 milions anuals, aquests doblers no van a altra banda més que a equilibrar el dèficit d'aeroports que no compensen la seva despesa, en canvi, en matèria de ports hi ha un règim econòmic financer diferenciat, cada port és autònom i cada port fa front als possibles dèficits amb taxes portuàries, ens trobam que el port de Palma, per exemple, és deficitari, no obstant això, hi ha ports d'un entorn pròxim, com pugin ser Tarragona o Barcelona, amb uns superàvits molt importants, voldriem demanar (...) ajudar-nos respecte de cost de transports, que hi hagués una política més global respecte d'aquest tema, que el que avui en dia es fa respecte d'aeroports es pugui extrapolar als ports. No tenim competències en transport aeri, no obstant això, feim un seguiment molt pròxim de les polítiques de comunicació amb regions insulars. Vaig donar les gràcies públicament al ministeri per triar l'illa de Mallorca com a seu de la trobada de ministres de transport, on realment es va iniciar un procés que ha d'acabar, pens jo, amb un règim de prioritats aèries per a les illes. No és un problema que Balears vegi dificultats respecte d'una zona de control aeri, perquè hi pot haver problemes un dia a Marsella i un altre a Barcelona; volem que, d'una forma clara

i decidida, per a les illes comunitàries existeixin prioritats de vol per al cas que hi hagi dificultats.

Per acabar, faré una petita menció del tema de radiodifusió, perquè, com a Govern balear, l'únic que volem és que el Govern central manifesti el més aviat possible quin és el pla tècnic definitiu de freqüències buides a efectes de poder concursar amb rapidesa a aquells espais buits. Nosaltres sí que creim de forma decidida en el que pugui ser una gran pluralitat de mitjans, a efectes que es pugi donar millor cobertura de la informació, a l'oci de les persones. Hi ha dos temes que avui en dia són a l'àire encara, jurídicament o a nivell de debat polític, estan molt confusos, que són televisió local i el tema del cable, tema del cable entès com una cosa molt més àmplia que televisió, el cable és un conducte de molts senyals, siguin de televisió o siguin d'altres; per desgràcia, hi ha anades i vengudes constants, i jo pens que qualsevol solució de futur ha de passar per comprendre que regions com Balears, insulars, han de tenir tant en el cable com en televisió un nivell de competència a nivell d'autonomia important, perquè no hi ha per què pensar en problemes interregionals a regions insulars, quan aquest concepte d'insularitat durant tants d'anys ens ha perjudicat i ara, almanco en aquest tema, ens pugui afavorir.

Això és tot, i moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Acabada la intervenció, segons mana el Reglament, procedeix una suspensió fins un temps màxim de 45 minuts. Jo demanaria als distints portaveus per quin temps volen que se suspengui la sessió. Idò, se suspèndrà la sessió per un temps màxim de 30 minuts; per tant, a les 17,40 recomençarà la sessió. Gràcies.

Senyores i senyors diputats, recomença la sessió de la Comissió d'ordenació del territori. Hi compareix el conseller d'Obres Públiques per explicar el seu programa d'actuació. En aquest moment pertoca que els distints grups parlamentaris formulin les preguntes o observacions que considerin oportunes.

Grups que hi volen intervenir, per favor? En nom del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Josep Ramon Balanzat i Torres, per un temps màxim de 10 minuts. Gràcies.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, Sr. Conseller. Bé hem parlat de molts de temes molts distints en molt poc temps, amb poca precisió, per tant, jo faré referència a alguns aspectes, només per aclarir-los.

Per exemple, quan ha parlat de torrents, ha fet referència..., perdó, començaré per carreteres, ha fet referència a la implantació o construcció de tercers carrils a aeroport, en plural, la meua pregunta és: a Eivissa, també s'hi ha previst fer aquest tercer carril a l'aeroport? Ho pregunto perquè a Eivissa hi va haver un debat molt fort sobre aquest tema i els dos ajuntaments implicats, els dos ajuntaments per on passa, per on hauria de passar, aquesta carretera, que són Eivissa i Sant Josep, governats pel Partit Popular, es varen manifestar clarament en contra d'aquesta via a l'aeroport. Una qüestió.

Una altra qüestió, pel que fa referència a depuració terciària, m'agradaria que concretàs una mica més quantes depuradores terciàries es pensen fer, on es volen fer i si es pensa algun sistema o alguna manera per reconvertir les actuals depuradores que no permeten la reutilització total de l'aigua cap a un sistema terciari.

Un altre aspecte, quan feia referència a torrents, ha comentat...

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo pregaria als senyors diputats i als membres dels mitjans de comunicació que intentin mantenir el màxim de silenci. Gràcies,

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. En el tema de torrents, ha fet referència que, efectivament, a la ciutat d'Eivissa hi ha un problema greu amb les avingudes, perquè sempre hi ha problemes, vol dir això, tal com darrerament ha manifestat l'Ajuntament d'Eivissa..., bé, l'Ajuntament d'Eivissa té interès, com molta gent ja n'ha parlat, de construir una doble línia d'evacuació d'aigües residuals, per un costat les aigües pròpiament residuals i per l'altre, el clavegueram. Vol dir això que el Govern balear finançarà aquesta obra d'evacuació d'aigües?

Per altre costat, i pel que fa referència a les directrius d'ordenació territorial, crec que és preocupant que vostè mostri aquest poc interès en l'eficàcia d'aquestes directrius d'ordenació territorial, perquè consider que si els plans sectorials que es fan de manera aïllada poden entrar en contradicció entre ells si no hi ha aquest instrument que els coordini, i no només que els coordini, sinó que les directrius haurien de ser d'on emanin tots els criteris que han de guiar aquests plans sectorials. Per tant, em sorprèn aquest poc interès per aquests directrius, i sobretot, ressaltar aquesta contradicció que es pot donar entre plans sectorials que tenen poc a veure entre si.

Per últim, preguntaré per què -tal vegada si ho ha comentat no me n'he adonat- el tema de la co-generació, és a dir, rebutjar la planta del Coll d'en Rabassa, rebutjar el fet que pugui ser una planta de co-generació, el per què d'aquest rebuig a aquest tipus de planta. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Contestarà conjuntament a tots, Sr. Conseller? Gràcies. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula l'Hble. Sr. Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta.

Demano disculpes a tothom per haver perllongat el temps de preparació d'aquesta intervenció, però entre altres coses m'interessava remetre'm a l'anterior compareixença del Sr. Reus en aquesta comissió que va tenir lloc el setembre de l'any 1993, perquè efectivament jo crec que és bo comparar els propòsits i les anàlisis que es fan en un moment determinat amb les anàlisis i els objectius que es fixen, en aquests cas dos anys i dos mesos després. I com que aquí s'han fet també, s'han fixat objectius, fixat en el temps, m'agrada assenyalar que n'hi ha un de l'any 1993 realment significatiu, i no és per tocar un tema particularment conflictiu com és l'acabament de les obres del túnel de Sóller en data, a més precisa, de 4 d'agost del 1994. Esper, naturalment, que la capacitat predictiva demostrada en aquest cas no sigui extensible a la resta de temes que s'han tocat en aquesta compareixença.

I en aquest sentit, i parlant ja d'obres, avui matí hi ha hagut la comissió d'Economia i Hisenda abans de l'examen del Tribunal dels Comptes de la Comunitat Autònoma de l'any 1992 i el tema de la contractació d'obres ha estat realment un tema molt cridaner en el sentit que, d'una manera molt alarmant, el Tribunal de Comptes assenyala que hi ha un retard molt generalitzat en la realització de les obres contractades per aquesta comunitat i que, a més, són obres que es retarden sense que hi hagi una acció sobre el contractista o contra el contractista ni una pròrroga formal ni un compliment, en definitiva, de la norma de contractació. A mi m'agradaria que, des del punt de vista d'una conselleria que contracta moltes obres o de la qual depenen moltes obres, quina valoració fa d'aquest fet, quins objectius s'ha fixat en aquest sentit i si l'examen dels informes del Tribunal de Comptes dels propers anys -em referesc ja, per tant, als anys on vostè és titular d'aquesta conselleria- podem esperar objectivament i esperançadament qualche canvi o si mantindrem aquests, insistesc, alarmants paràmetres que ha assenyalat el Tribunal de Comptes per a l'any 1992.

Molt ràpidament vull tocar diversos temes. Amb el tema de l'aigua vostè va manifestar també el setembre del 1993 que l'any 1994 o a principis del 1995 el tema de l'aigua estaria en vies de solució. Vostè manté aquesta afirmació? Segona; vostè va manifestar també en aquesta mateixa compareixença que en una feina molt important i molt a llarg termini de caràcter educatiu, es podria, com a màxim, aconseguir estalvis de consum d'aigua com a màxim del deu per cent; manté aquesta afirmació? Com valora, en aquesta cas, la valoració que fa l'Ajuntament de Palma dels efectes sobtats i al voltant d'un vuit per cent sobre el consum del seu ban sobre aigua publicat recentment? Vostè també va manifestar fa dos anys i tres mesos que hi hauria una baixada en el consum d'aigua en el sector agrari; manté aquest pronòstic? té indicis que s'hagin produït o que això sigui ja quantificable de qualche manera? Sobre el tema de la Costera m'agradaria demanar-li si han valorat ja les al·legacions presentades i fins a quin punt poden ser sensibles al fet denunciat per molts de veïns de Sóller en el sentit que es transvasament de la Costera no és només, així com es planteja, els transvasament de l'aigua que va a la mar, sinó el transvasament de l'aigua que va pel llit del torrent i que, en definitiva, sembla ser que alimenta determinades fonts del terme municipal; quina valoració fa d'això? quina intenció té la conselleria sobre el tema?

Respecte a la depuració terciària, efectivament m'agradaria, com ha explicat o com ha demanat també els Sr. Balanzat, per quan es poden esperar resultats importants en el tema de la depuració terciària d'aigües? quins terminis té plantejats la conselleria? quin *timing*, per emprar el terme, d'assignació de recursos i d'obtenció de resultats?

Vostè, a la mateixa compareixença de setembre de l'any 1993 va dir que tendríem esborrany de les directrius d'ordenació territorial a mitjans de l'any 1995, és a dir, fa quatre mesos; ara crec que els ens ha anunciades per mitjans de l'any 1996, és a dir, un *décalage* d'entrada en el temps important. Però més que aquest *décalage* en el temps, m'interessa aquesta desvirtuació o aquesta valoració de les directrius d'ordenació territorial en un sentit que a mi també m'ha preocupat com al Sr. Balanzat, és a dir, que sembla que ja no siguin un element important que hagi de presidir l'ordenació territorial d'aquesta comunitat i que jo valor, sincerament, no tant per una crisi sobre el pensament científic referit a ordenació territorial, sinó que realment vostès ja han aprovat o tenen en fase molt avançada d'aprovació un munt de directrius d'ordenació territorial -ay, *perdón*- un munt de plans directors que, en definitiva, havien d'estar emmarcats dins aquestes directrius d'ordenació territorial que, evidentment, no han estat, s'han hagut de sotmetre a criteris generals aprovats pel Parlament de manera puntual, que vostès ho han fet perquè això els ha permès una major flexibilitat a l'hora d'adaptar-se als interessos concrets que hi havia en cada cas -el cas de les pedreres, el cas dels ports esportius em semblen particularment significatius- i que, en definitiva, per la via dels fets, vostès han buidat de contingut les directrius d'ordenació territorial i que, en definitiva, han furtat un debat polític i social important sobre l'ordenació territorial d'aquesta comunitat aprovant tota una sèrie de plans directors sectorials que, en definitiva, per la via dels fets, arribaran a fer inútils les directrius d'ordenació territorial.

Sobre la llei del sòl rústic, vostè, a la repetida compareixença de l'any 1993, va anunciar la seva intenció de tenir, almanco, un cert consens sobre aquest tema, consens que vostè considerava important donat la potencial conflictivitat del cas, pel febrer o març del 1994. Consens, ni abans, ni esborrany, que evidentment no s'ha aconseguit; avui s'ha fet una afirmació genèrica de la intenció d'aprovar aquesta llei de sòl rústic, però sense fixar ja terminis temporals, cosa que potser ja és una prudència adquirida a la vista dels resultats, però -i que remarco que vostè va dir fins i tot: "és un projecte que hem de treballar amb rapidesa"- en tot cas és evident que hi torna haver un *décalage* en el temps i que hi torna haver un retard, però sobretot em preocupa que no m'han quedat prou clars els criteris des dels quals la seva conselleria vol abordar el tema de la llei de sòl rústic; semblava que era un tema de caràcter competencial, o vostè ho ha enfocat d'aquesta manera, però a mi m'agradaria sentir, d'un conseller que aposta per la qualitat i aposta per la preservació territorial, etc., etc., com ha afirmant en aquesta compareixença -com a objectiu general, lògicament- que aquesta llei del sòl rústic ha de tenir com a objectiu fonamental protegir el sòl rústic d'una invasió desmesurada per dues vies: la d'un abús de les autoritzacions en aquest terreny d'edificacions d'habitatges unifamiliars i d'altres qüestions i, segona, d'indisciplina urbanística, que és un autèntic càncer pel sòl rústic d'aquesta comunitat i que va molt en la línia de mantenir uns estàndards de qualitat territorial, si es vol, que jo crec que és fonamental.

Després ja dos temes molt puntuals. En el tema dels incendis, quins plans hi ha, no de prevenció d'incendis, sinó de reforestació? No és tema de la seva conselleria; idò mira, una novatada més per apuntar al meu currículum -què hem de fer! val més reconèixer les coses d'una manera formal. I amb el tema del ferrocarril, efectivament vostè es lamentava que hi havia com una certa incomprensió per part de la ciutadania i supòs que dels partits polítics, referida al tema de la seva intenció de potenciar el ferrocarril, i ha esmentat la seva política d'inversions duita a terme i la seva política d'inversions futura a partir de l'any 2000, etc., etc. El tema del ferrocarril, a part del tema de les transferències que es va tractar aquí, que tampoc no és tema de la seva competència, és molt difícil que la gent cregui que el govern autònom té el més mínim interès en potenciar-lo si dóna el seu aval al projecte del parc de les estacions així com està plantejat, i mentre mantengui i doni suport a la reculada de les estacions 500 metres més enllà de la Plaça d'Espanya, és impossible pensar que la línia Palma-Inca, per exemple, vostès la volen potenciar i volen que, efectivament, el ferrocarril a Mallorca sigui qualque cosa més que una manera marginal de desplaçar la seva població. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Acaba la intervenció del diputat Sr. Eberhard Grosske, pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM té la paraula l'Hble. Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, moltes de les coses ja s'han dit; a algunes no hi érem, però vaja, hem pogut intuir, sobretot aquest repàs de les prediccions no gens profètiques, quan es parlava de la sessió anterior. Nosaltres, per tant, no hi farem tanta incidència, mirarem d'anar passant. Tan sols també tornar a aquest escepticisme sobre les declaracions d'aquesta defensa del territori a ultrança, com s'ha dit, i d'altres de, no sé, de vocació, de preservació. Però nosaltres continuem veient un model bastant depredador de territori, que és un dels motius, després, de l'escassetat de recursos.

Quant al pla de carreteres, que era el primer, ho hem vist darrerament amb aquesta (...) en el tram d'Alcúdia sobre Maristany ha estat el darrer tema que hem duit al Parlament, os que s'ha duit i s'ha tractat, és el tema Deià-Sóller i ens agradaria saber com ha quedar el replantejament de la carretera de Valldemossa, concretament, que sembla que sí, que ha estat, com a mínim, un replantejament a la baixa sobre l'impacte ambiental.

Ens agradaria saber sobre Manacor-Palma, que segur que és una de les línies que més necessita d'actuacions urgents, quin calendari d'actuacions hi ha i com s'afrontaran? sobretot atès que, segons sembla, l'autovia de Llevant descuida o, d'alguna manera, se'n du la idea que hi havia de dur una gran via per aquesta zona.

S'ha parlat de retard en les obres. Nosaltres també creim importantíssim que hi hagi una gran coordinació en el tema de les expropiacions, sia o no sia o en la part en que sia competència d'aquesta conselleria, quan es posa en marxa una obra pública de l'abast d'una carretera creim que s'ha de tenir previst i pressupostat i prevista la liquidesa com per no fer sofrir al ciutadà que, a més, hom li ha llevat una part del seu patrimoni.

Creim també que hi hauria d'haver més sensibilitat de cara als carrils de bicicletes, la recuperació dels marges en les zones en què aquests marges desapareixen i crec que, en aquest sentit, falta molta consciència i sensibilitat per part de la conselleria.

Per altra banda, continuem veient -i en parlarem en xerrar del tren- que hi ha una gran sensibilitat a la necessitat de carreteres, el món del transport, es troben insuficients els mils de milions que s'hi han de dedicar i, en canvi, continuem pensant que el transport públic, les quantitats que es destinen al tren són clarament insuficients.

Sobre la política hidràulica, vull repetir, com s'ha dit ja també, el tema de la Font de l'Olla o el tema de la Costera, però concretament els recursos no ja de la Costera, no els que van directament a la mar, sinó els de les fonts, (...) les al·legacions, no les que han fetes alguns sollerics, jo crec que són el cent per cent del sollerics, llevat que qualcú fos de viatge, que han al·legat sobre aquest tema. Ens agradaria saber com han vist aquest allau d'al·legacions, a part de si hi ha hagut estudis sobre els cabdals que semblen escassos de la Costera en època estival, o com està avaluat aquest tema.

Ens agradaria saber com avalua a aquestes altures l'operació vaixell, si pensen mantenir-la i quina avaluació en fa la conselleria.

Continuem veient que la política hidràulica es basa en un seguit d'anomenar unes grans obres i com diu les campanyes d'educació i ha fet esment ja també el Sr. Grosske, com és que aquestes campanyes de sensibilització, que si tot poden arribar al deu per cent bones són, si arriben al deu, nosaltres creim que no, com s'ha demostrat a Palma, però, fos com fos, com així no s'ha fet molt més esment a aquestes campanyes, sobretot a nivell educatiu?

Continuem pensant que en aquest tema de la política hidràulica se'ns van fent propostes que li he de reconèixer que no sé si per manca d'estudis d'enginyeria, però que ens sobten a tots; ara aquesta darrera d'endur-se'n l'aigua bona de Sa Pobla a Palma i dur-hi l'aigua depurada de Palma a Sa Pobla, és una cosa que d'entrada ens sobta bastant, aquests tragins, i allò que ens agradaria que ens contestàs o saber, si hi ha un estudi energètic d'aquests traspasos o del cost energètics de totes aquestes grans obres, sobretot per les impulsions, sobretot per allò que vostè parlava.

El pla de reutilització sí que consideram que és una cosa, efectivament, que aquesta sí, amb altres també, però aquesta sí que ens agradaria molt que ens parlàs de calendari, que quan parlam d'una planificació ens ha donat una impressió un poc massa genèrica, perquè parlam de l'actuació durant quatre anys, a veure fins a quin punt i malgrat la concreció que això tenguí uns pressupostos que debatrem anualment, quin és un poc el seu calendari, la seva cronologia que té prevista i, concretament, quan veurem resultats palpables en aquest món de la depuració terciària. Ens agrada que, d'alguna manera, si és un aigua adequada, pugui ser dedicada a reguiu, però m'interessa saber si vostès continuaran instant els pagesos a deixar de regar, si aquesta estranya política de suport a l'agricultura que varen fer en algun moment si la mantindran.

Sobre el tema dels torrents, també ens agradaria saber quant s'arreglarà el problema del torrent de Manacor i d'altres, però vaja, el torrent de Manacor com a mínim saber quant té previst que hi hagi una solució.

Quant a les lleis també, la llei de sòl urbà i la llei de sòl rústic, un calendari, perquè aquest sí que ja és un compromís adquirit, i creim també, amb vostè, que la gestió i la disciplina és difícil que ajuntaments, sobretot petits, la puguin gestionar. Segurament hi ha una gran responsabilitat aquí i una responsabilitat que hauran d'assumir els consells insulars. Ara bé, allò que no poden fer és fer-ho amb els recursos migrats, migradíssims, que tenen; vostè ha de ser conscient no només que estan mal dotats, sinó que no tenen capacitat fiscal ni cap altra..., estan encotillats pel que fa a ingressos a allò que els dóna l'estat per fer cooperació i allò que els dóna la comunitat autònoma per moure les competències que són autonòmiques. Si vostè creu que amb els recursos que tenen avui els consells insulars es pot ajudar a gestionar el sòl rústic a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, crec que anirà errat.

Sobre les directrius se n'ha comentat; evidentment ja estan bastant deteriorades en el sentit que donar el marc que havia de ser realment l'enclavament en el qual havien de derivar els diversos plans directors no és així, i jo, el que ens agradaria a tots creure i pensar i pensar i creure, i crec que també s'ha compromès malgrat el *décalage* de què es parlava, és que es presenti. Escolti, crec que quan hi ha una llei, la llei s'ha de complir; és un tema aquest que, malgrat el conseller de torn, el govern un moment determinat pensí que un determinat article és més o menys encertat, allò que no pot fer és posar-lo dins un calaix; allò s'ha de complir i si hi emporta, s'han de presentar les modificacions que calguin, el que no pot fer és deixar-les passar. Per tant, aquestes directrius que nosaltres continuam pensant que són importants, creim que s'han de presentar el més prest possible.

Quant a les ordenacions, fins ara no hem vist uns plans rigorosos, no ho hem vist en el pla hidrològic, hem vist un pla de pedreres que, bàsicament, se n'ha parlat molt, n'hem parlat obertament, no parlarem ara de cada un dels plans, que legalitza allò que hi ha, més que regular; un pla de carreteres que s'ha hagut d'eliminar pel gran nombre d'al·legacions que hi ha hagut i que tornam a detectar, per exemple, en el pla de carreteres aquesta manca de rigor per part del Govern balear, en el sentit que quan hi ha les lleis, no només la Llei d'Ordenació del territori, també la Llei de Carreteres, creuen en els plans: hi creu la Llei d'Espais naturals en les pedreres, hi creu la Llei de Carreteres en el pla director de carreteres, i aleshores ens provoca unes situacions un poc estranyes. A mi m'agradaria saber, per exemple, aquest article 19 de la Llei de Carreteres, que prohibeix fer altres carreteres noves mentre el pla director no estigui aprovat, com ho interpreten a la conselleria, atès que hem vist noves actuacions no previstes a cap pla director posteriors a la publicació de la Llei de Carreteres. Confiam que surtin tots els plans especials de la LEN.

Sobre els criteris d'actuacions integrades, ens agradaria saber els criteris, perdó, que s'han emprat; vostè n'ha anomenat un, que era el valor arquitectònic històric artístic; crec que n'hi ha d'haver d'altres, perquè em sorprèn que poblacions tan històrico-artístiques com Peguera o Santa Ponça hi hagin accedit, en tot cas, si vostè ens pot dir, i sobretot si hi ha previsions futures respecte d'aquests plans d'actuació integral.

Sobre medi ambient, hem quedat un poc estorats d'aquests 37 mil milions. Ens agradaria saber un poc més quines són les actuacions i a què es dediquen, o nosaltres en aquest moment no ho veim, a no ser que s'hagi parlat d'incendis tan sols per ficar-hi també un parany i parlar del que hi havia a reforestació, no ho sé; per això li demanam aquests 37 mil milions en medi ambient que és.

Quant a les campanyes de sensibilització que vostè al·lega, creim que n'hi ha d'haver i que n'hi ha d'haver moltes, però -acabam, Sra. Presidenta- tan sols volem comentar-li que em sap greu que un tema on està tan sensibilitzada l'opinió pública, la societat civil, vostès neguin la participació, l'ajut, quan els ho ofereixen les entitats cíviqes que es dediquen, aquestes sí, a sensibilitzar la població sobre medi ambient. L'actitud del govern de no voler crear un consell assessor de medi ambient amb les entitats ecològiques i d'altres implicades en la conservació de la naturalesa crec que ha de dir molt poc de cara a aquesta vocació que vostès expressen.

I per últim, tan sols el tema del tren. Vostè ens parla d'un compàs d'espera. Nosaltres creim que fa massa anys que esperam; ens podrà dir compàs d'espera d'ençà que pertany al govern; varem tenir un petit compàs d'espera i vostès varen reduir l'horari, varem haver de reaccionar a aquest petit compàs d'espera. El segon compàs d'espera implica traslladar el quilòmetre zero. La veritat és que creim que nosaltres no parlam del mateix; per ventura sí que s'han fet algunes coses al que ja hi havia, però la nostra proposta és molt més ambiciosa, com vostè coneix: és el tema de l'aeroport, és el tema del campus, com a mínim; en fi, i que hi hagi un complet pla de transport. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

A continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Joana M. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, benvingut a aquesta compareixença que comença un nou període parlamentari.

Si repassant un poc, de la primera presa de possessió, com a conseller, fa dos anys, el setembre de l'any 93, que vam escoltar ja amb atenció la seva compareixença i el seu programa d'actuacions, haguéssim de fer una valoració, així, hauríem d'assenyalar que molts dels instruments, les promeses o els compromisos que es van contreure el setembre del 1993, com la Llei de sòl rústec, els plans especials, el problema de les vinculacions més fermes de les avaluacions d'impacte ambiental, les directrius, Pla de carreteres, totes aquestes qüestions continuen encara pendents. Què ha millorat? Ha millorat evidentment unes bones relacions a nivell de l'Administració de l'Estat, que felicitem, i que suposaran uns nivells d'inversions importants dins la nostra comunitat. Per tant, i a partir d'aquí, creim que sí val la pena fer un repàs als punts que ha exposat el conseller, de saber com a l'hora que augmenta la capacitat inversora de la conselleria, aquesta capacitat inversora va en benefici d'aquest desenvolupament territorial i econòmic que volem per a les nostres illes i que té una incidència molt directament, des del moment que tenim les competències en ordenació del territori.

Si començam per carreteres, hem d'assenyalar que si les carreteres, com assenyala el conseller, tenen aquesta funció d'articular el territori, per això sempre hem defensat que el Pla de carreteres era important, és important quant a compromisos de finançament, quant a informació pública de prioritats i, per tant, era important que hi hagués aquest debat d'al·legacions a nivell d'institucions i de coordinació de planejaments, com, per exemple, el Pla territorial del Pla de Mallorca; però alhora que la teoria, així com l'explica el conseller, a la pràctica tenim els dubtes, tenim els dubtes quan, abans que es torni a treure a exposició pública el Pla de carreteres o s'aprovi de manera definitiva, fermam i tancam projectes que ni tan sols ho féu el Pla de carreteres, i no sabem fins a quin punt d'articulació amb altres planejaments que la conselleria té damunt la taula, com el del Pla de Mallorca. Per tant, dubtam d'aquesta funció articuladora si el conseller no és capaç de treure una altra vegada, d'una manera molt ràpida a exposició pública aquest pla de carreteres, amb els compromisos d'inversions establerts en el Pla, de prioritats establertes en el Pla, per haver un debat públic entre institucions, partits polítics i, evidentment tota la gent que cregui que hi pugui al·legar.

Per tant, en ares a la participació, a la transparència i al compromís del Govern en les inversions, en la gran xifra d'inversió que el conseller ha assenyalat per als quatre anys, més important que mai és que no es prenguin decisions unilaterals, sinó que es facin dins un marc de vertadera articulació del territori i, per tant, de planificació. Però també ens agradaria escoltar el compromís del Govern de temes pendents de resoldre encara, encara que s'hagi avançat, i així ho hem de reconèixer, com era el tema de les expropiacions, pagament de les expropiacions i compromisos del Govern per fer efectiu el deute pendent que creim que és urgent que el Govern saldi amb els propietaris de terrenys.

En qüestió de ports, que és el segon dels temes que ha tocat, evidentment creim, i així ho hem manifestat públicament que a hora de fer actuacions en matèria portuària, que s'ha d'augmentar la xifra d'inversions als ports de la Comunitat Autònoma, s'ha d'augmentar perquè hem de ser capaços de donar uns serveis a les zones portuàries correctes, adequats, que els usos dels ports, encara li hem de recordar, que s'han d'ordenar, el Pla de ports du un compromís d'ordenació dels usos dels ports de la Comunitat Autònoma, volem saber si açò es pensa executar o no, a fi de regular les inversions en aquests ports i quan, evidentment, al port de Ciutadella, creim que el Govern actua en conseqüència demanant la màxima, i creim que és la funció del Govern, demanar les màximes garanties financeres a hora de tirar endavant un projecte tan important, i que els dubtes a què ha fet referència el conseller no han vingut mai de l'oposició, en absolut, sinó de membres del seu mateix partit, en tot cas.

En política hidràulica, hem d'assenyalar, al marge d'aquest procés que sembla que es pot obrir de treball conjunt entre els diferents partits, que ens agradaria que fos possible dins el si d'aquest parlament, per fer una revisió de tot el que són possibilitats d'estalvi i de control dels proveïments que tenim avui, sí voldríem assenyalar el compromís del Govern incomplert (...) que el desenvolupament de la participació dels usuaris en tot el que és la planificació hidrològica, les juntes insulars d'explotació, l'avanç en aquest sentit i el paper dels consells insulars respecte de política hidràulica. Els convenis existents avui entre Govern i ajuntaments creim que els consells insulars hi haurien de tenir, des del moment que també tenen responsabilitats en urbanisme, també tenir una part de coneixement i de participació al que són els convenis.

En depuració, sí assenyalar que hi ha una cosa fonamental perquè sigui possible la utilització d'aigües residuals per a la gent del camp, o qualsevol ús, que és que l'administració doni garanties que l'aigua depurada té la qualitat suficient. I a partir d'aquí, nosaltres hem fet propostes, creim que el Govern no té, amb els decrets fets pel mateix govern, no es donen suficients garanties de control de qualitat. Creim que s'hauria d'articular un mecanisme molt més clar que el Govern a l'hora de donar qualsevol tipus de possibilitats d'utilització d'aigües residuals, pogués donar garantia clara de la bona qualitat d'aquestes aigües. Si són capaços de fer açò, no crec que sigui molt difícil la substitució d'aigua bona per aigua depurada, però sí que creim que és una assignatura pendent i que s'ha de resoldre.

Quant a ordenació del territori, creim, i així ho hem assenyalat, hi ha quasi tot per fer. Les directrius, si vertaderament han de coordinar els planejaments parcials, si no els feim ja, no hi serem a temps, perquè tendrem ja els planejaments parcials aprovats. I qüestions com per exemple el Poot o el Pla de carreteres o la mateixa política hidràulica, han de tenir o han de respondre a uns objectius que haurien de marcar aquestes directrius, com a mínim. Per tant, creim que és urgent, el compromís del Govern s'ha anat ajornant una vegada darrera l'altra, i creim, per tant, que s'hauria de complir ja.

Igual que el sòl rústec, no tant per definir les competències en disciplina urbanística, que estan clarament estipulades per una llei de disciplina urbanística i que, per tant, els ajuntaments saben quina és la responsabilitat seva i els consells insulars també, sinó per tal de definir usos possibles i protecció del sòl rústec a les nostres illes.

Per altra banda, medi ambient, recordar que els plans especials que han de desenvolupar la Llei d'espais naturals estan tots per aprovar de manera definitiva, solament dos a Menorca tenen traspasada la responsabilitat al consell insular, però anam molt enrera en la gestió d'aquests espais naturals. Protegir no només és prohibir, i tenir una llei que d'entrada prohibeix, sinó que creim que protegir també és gestionar i que, per tant, és urgent aquesta planificació, no basta quedar molt contents perquè tenim un tant per cent de territori protegir, si no som capaços de donar-li una sortida. A més, tenint en compte una altra qüestió, que si hi ha pla d'usos, si hi ha plans especials, els particulars poden accedir a ajudes estatals d'una manera molt més fàcil que si no hi ha una regulació d'usos als espais protegits. Per tant, el Govern de la Comunitat Autònoma, creim que té una responsabilitat més gran a hora de tirar endavant aquesta planificació, perquè els particulars també es puguin beneficiar dels ajuts que poden existir per tenir els seus sòls protegits.

En habitatge no ens ha quedat clar el criteri del Govern respecte de quines són les seves prioritats en habitatge. Evidentment, una de les qüestions que creim que haurien de quedar molt més ben definides de les feines de l'Ibavi, és que es dediqués a aquest treball de promoció d'habitatge social, i que aquesta fos la prioritària, quan dubtam que sempre hagi estat aquesta la línia prioritària de l'Ibavi i, de vegades, la compra d'habitatges taxats que ha fet, pugui competir amb el que és el mercat privat i, per tant, veure quina és la postura del conseller respecte dels objectius que hauria de tenir el futur pla de l'habitatge i quins plantejaria, per a la nostra comunitat autònoma, dins el marc del pla de l'habitatge. Per exemple, la política de sòl, que creim que és un dels dèficits del que ha estat el desenvolupament del pla de l'habitatge tingut en aquestes illes, que no evidentment és una responsabilitat directa exclusivament de la Conselleria d'Obres Públiques, però creim que sí que es podrien arbitrar mecanismes com per fomentar, juntament amb els ajuntaments, mecanismes com perquè hi hagués sòl públic més abundant que no ara, com perquè el pla d'habitatges pogués tenir una execució més positiva que la que ha tingut fins ara.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo li pregaria, Sra. Diputada, que vagi acabant, perquè ja ha consumit el seu torn.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

No, en tot cas, tan just en tema de transport, creim que hi ha dues qüestions: el tema de les taxes portuàries, un tema que també s'ha sol·licitat de la conselleria la seva opinió sobre la incidència que pot tenir en el transport marítim entre els ports de les nostres illes, i, per tant, de quina manera potenciaria la conselleria, sigui aquesta via o sigui una altra, el trànsit interinsular; i, per altra banda, el problema del tren.

Creim que si vertaderament s'ha de potenciar l'ús del tren, que creim que aquesta és l'opció, evidentment açò passa pel futur parc de les estacions, passa per una localització, i pel que creuen que els usuaris que empen aquest servei s'ha de tenir en compte. Per tant, dubtam que es vulgui potenciar -entre cometes- que s'aconsegueixi la potenciació del tren, si es desplaça el centre d'arribada d'aquest transport públic.

D'entrada res més. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Sr. José M. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, ante todo, prácticamente, darle las gracias por las explicaciones que hoy nos ha dado aquí. Constatar que las líneas básicas de lo que nos explica corresponden fielmente al programa de nuestro partido y, por consiguiente, nuestra total conformidad con su exposición.

Me gustaría entrar en muchos y sabrosos comentarios sobre lo que usted ha dicho, pero eso, prácticamente me obligaría a entrar en un debate con los portavoces que me han precedido en el uso de la palabra, y eso es una figura que reglamentariamente no corresponde hoy y me llamaría la atención la Sra. Presidenta, por consiguiente renuncio a ello.

Solamente darle las gracias, insisto, por su comparecencia. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

A continuació, té la paraula el conseller per contestar els distints grups parlamentaris.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sra. Presidenta. Srs. Diputats, amb molt de gust.

Sr. Balanzat, el tema del carril d'aeroport, no en (...), hi ha un punt de vista conjuntat d'ajuntaments d'Eivissa i de Sant Josep, que no participen d'aquest sistema, per tant, la solució viària ha de ser distinta.

Respecte del tema dels terciaris, quines plantes començarem en terciaris, seran el Palma 1, el Palma 2, el Calvià, Maó-Es Castell, Eivissa i Ciutadella sud.

Respecte de torrents, el pla del Govern és actuar en millores diferenciades en el que és la conducció d'aigües residuals a aigua bona. Rec ordi vostè que el Govern balear transfereix cada any unes xifres de doblers no molt significatives però importants als consells insulars perquè ajudin ajuntaments, respecte de les xarxes de clavegueram.

Quant a directrius, no tenc poc interès, en absolut, en tenc molt d'interès, i tal vegada aquest interès m'ha dut a estudiar les directrius aprovades avui en dia, que són poques. Em trobo constantment amb gent que em parla de directrius i encara no he conegut ningú que hagi llegit les directrius aprovades al País Basc, per exemple, i tampoc no conec l'esquema de directrius que hi ha a Navarra, i sempre que he anat a una taula rodona o a un debat qualsevol, sempre he dit, "bé, indaguem el que hi ha fet aquí, a Espanya, per saber aquesta experiència és bona". Tots els que hem participat en aquests estudis hem arribat a la conclusió que el que s'ha fet fins ara no ha estat ben fet, intentam, a Balears, fer unes directrius més modernes, més ajustades al que són paràmetres actuals, i tant de bo tenguem un èxit clar. No obstant això, jo els indic que les directrius no poden ser altra cosa que un fil conductor que pugui realment presidir qualsevol activitat, aquí aquest fil conductor s'expressa amb uns conceptes abstractes i molt simples, no podem esperar que les directrius siguin quelcom complet en el seu contingut, és una definició d'activitats per aconseguir uns objectius molt definits. Jo em pos a disposició dels parlamentaris per, el dia que vulguin, posar damunt la taula les directrius del País Basc o de Navarra, i sobre aquest model discutir el seu contingut, sabent i partint de la base que el Govern balear està compromès a aprovar unes directrius.

El tema de cogeneració, perquè vostè ho entengui, hi ha tres tipus de tractament elèctric d'una planta d'aigua, hi ha plantes que estan enganxades a la xarxa normal, hi ha plantes que creen energia per al propi consum de la planta, i plantes que exporten energia a la xarxa general. Aquestes són plantes d'eco-generació. Avui en dia no és assumible fer aquest tipus de plantes, perquè la inversió en dièlsels d'una planta que exporti energia, 20 megues durant 18 hores, significa una sobreinversió, quasi quasi, del 60% del cost d'una planta ordinària. Una vegada que el Govern central, via regulació, ha retallat el diferencial de rendibilitat a favor d'una planta de co-generació, deixa de ser interessant, perquè entràriem en pèrdues, és molt millor anar a plantes d'auto-generació o a plantes d'enganxada en xarxa, perquè econòmicament no són rendibles. I evidentment, una planta que produeix una energia amb un volum significatiu, és més impactant a un nivell ambiental que no una planta que auto-proveeix.

Senyor diputat d'Esquerra Unida. El túnel de Sóller, senyor meu, ha estat una gran batalla. Ha estat un tema d'una dificultat inesperada, perquè hem hagut de fer front a tal nivell de problemes, a tal nivell de pressions externes, internes, i a tantes curiositat que, cregui'm, per a mi, avui en dia trobar-nos amb el túnel amb obra en marxa, és una autèntica meravella, perquè ens ha passat de tot en aquest tema. Hi ha hagut molta gent interessada a fomentar els problemes, a imputar al Govern moltes coses, i això s'ha traduït amb dificultats de primer ordre de cara a l'obra en si mateixa. Avui en dia és una obra en curs, i no es preocupi, que quan s'acabi aquesta obra, veuran que el Govern aplica la legalitat, imposa sancions, etc., etc.

El retard genèric respecte d'execució d'obres. L'obra pública, i vostè que ara participa de la gestió d'un consell insular, veurà aviat que implica moltes dificultats, hi ha dos nivells de problemes: uns imputables al contractista, i uns altres que són exògens, és a dir que no li són imputables. I dins l'obra pública hi ha constantment dificultats exògenes. L'Administració, quan hi ha problemes imputables al contractista, actua d'acord amb la llei, però constantment veim que hi ha un nivell d'incidències que vénen motivades per altres tipus de factors.

Jo vaig dir fa uns anys que en aquestes dates, l'aigua estaria en vies de solució, he de dir que avui en dia el 70% de la població balear, que ara fa dos anys just tenia problemes d'aigua de qualitat, avui en dia no en té, té una aigua perfectament bona, amb un percentatge de clorurs molt per davall dels 500 que marca la regulació. No obstant això, aquesta aigua es dona en unes condicions molt conjunturals, no és l'esquema definitiu d'aportació d'aigua, confiam nosaltres que en un termini de temps, tenguem una sèrie d'obres executades, que avui en dia estan ja compromeses, que ens donin garantia d'estabilitat quant a aigua, però, de fet, vostè recordi que Pitiüses en conjunt i badia de Palma -quan deim Palma, és Palma i Calvià- tenien un problema d'aigua tremend; a la badia de Palma el 55% del cabdal era salobre, a Eivissa capital, el 85%, i a Formentera teníem manca absoluta d'element els mesos de temporada estiuenca. En aquest moment hi ha un equilibri, un equilibri en base a polítiques que són, a la badia de Palma, conjuntural, en base a polítiques que a l'illa d'Eivissa són estructurals, però amb un component a mig termini qualitatiu, que pugui ser fer una visió pública i unitària de l'aigua eivissenca.

La valoració que jo don al tema de l'estalvi d'aigua via campanyes, no és altra que analitzar un poc l'experiència d'aquestes campanyes a altres bandes, és a dir, hi va haver una zona en què es va incidir molt en aquest tema, que varen ser els anys que a Tarragona es duia l'aigua amb vaixells des del Rhodano per cobrir les demandes de la indústria petroquímica, on també hi havia problemes de proveïment a la població, a Tarragona. No varen arribar mai al 10%, el 10% ja està bé, és significatiu. Els efectes d'aquest ban de l'ajuntament de Palma, jo l'aplaudesc, però tampoc no sé si realment tenint aigua de bona qualitat l'estalvi hagués estat el mateix, es va començar a estalviar quan l'aigua va baixar de qualitat, desgraciadament; no obstant això, va ser una temporada curta, i jo no em neg a res, jo ja he posat damunt la taula -ho vaig comentar l'altre dia al Parlament-, que no som dogmàtic, és a dir, que si hi ha un consens que hem d'actuar en unes campanyes d'estalvi d'aigua, jo seré el primer que els puc donar suport, no particip d'una idea bàsica quant que això sigui una solució perfecta de res, perquè el gran estalvi d'aigua ha de venir -ho repetesc- respecte d'estalvis a consums agraris, perquè amb tecnologies adequades els estalvis són molt substantius.

Sembla que el consum agrari d'aigua baixa, baixa i no està provocat per cap tipus de política, està provocat un poc pel mapa agrari comunitari, on realment hi ha un plantejament d'estructura agrària, diguem no productiva, sinó de manteniment ecològic. Baixa el consum d'aigua agrari a les Balears, però no són dades que pugui aportar al mil·límetre, sinó que són dades que tenim en base als esquemes de planimetria visual, en base a zones verdes, etc., etc.

A Sa Costera, s'han presentat al·legacions en un nombre que jo crec que no hi ha sol·lerics a bastament, és a dir, ha estat gros el que s'ha presentat. Nosaltres farem una anàlisi exhaustiva d'aquestes al·legacions, però partint de la base que no volem agafar més aigua que l'aigua diguem improductiva, de l'aigua que arribat un punt es perd a la mar de forma visual o subterrània. A Sa Costera hi ha un malentès que molta gent ignora, quan parlem de Sa Costera no parlem d'aquell braç d'aigua que cau a la mar, que es veu des de les barques quan un hi passa, hi ha una sèrie de fonts que emanen de forma subterrània que són importants, hi ha una part de l'aigua que es pugui agafar a una sèrie de fonts que realment ha de nodrir unes demandes, però hi ha una part d'aquesta aigua que es pot aprofitar. Voldríem poder fer una demostració científica que agafam una aigua improductiva, una aigua que ningú no aprofita i una aigua que realment no es tradueix en cap benefici al medi ambient.

Respecte del tema dels terciaris, ja ho he dit, hi ha en previsió actuacions a plantes que ja he anunciat, Palma1, Palma2, Calvià, Maó-Es Castell, Eivissa, Ciutadella sud, hi ha alguna cosa ja a Santa Eulàlia, hi ha unes basses en execució al Pla de Sant Jordi, tot això en un termini de quatre anys. No obstant això, una cosa és tenir els terciaris, després hi ha els temes dels col·lectors, i abans dels col·lectors i terciaris està per veure què feim amb aquesta aigua. I el gran tema és que els cabdals d'aigua importants poden anar una part d'ells a usos, si vostè vol, a manteniment de jardins públics, etc., etc., però els grans consums d'aigua han d'anar a usos agraris, sempre i quan l'aigua sigui d'extrema qualitat i garanteixi un bon fi del producte. Jo sempre mantenc la tesi que fa falta un debat, possiblement, a mantenir amb els col·lectius agraris, respecte, no a intercanvis d'aigua, sinó que puguin aprofitar aquesta aigua depurada per deixar d'explotar segons quins aqüífers.

La Llei de sòl rústec està redactada des de fa més d'un any, i aquí sí que nosaltres hem volgut tenir aprovades les hipòtesis de model territorial, que poden quedar aprovades dins el mes de desembre d'enguany, perquè hi ha una part molt substantiva d'aquesta llei que fa referència a la parcel·la mínima per fer un habitatge unifamiliar. Llavors, definir a cada una de les illes, fins i tot dins cada una a segons quin nivell de comarques, quina és la superfície mínima, jo pens que és lògic que estigui molt entroncat amb aquesta hipòtesi de model. A partir d'aquí hi ha hagut una demora respecte a aquest tema.

El ferrocarril, jo mantenc que el millor exemple de la voluntat del Govern respecte al tren és haver agafat un sistema ferroviari obsolet i haver invertit el que estam invertint, 2.000 milions de pessetes. Que avui en dia hi hagi en pugna dos principis, el ferroviari i l'urbanístic, respecte a una definició d'estacions, punt zero, o un punt distant, jo pens que ..., un pic que hem intentat, amb unes enquestes aleatòries, saber quin percentatge de gent, quan arriba a Palma amb el tren, va a peu, i quin percentatge agafa un mitjà de transport, sigui EMT, sigui taxi. No cream un gran problema sempre que podem traslladar al punt d'arribada del tren punts de parada d'EMT i de taxi. Que seria molt més còmode mantenir l'estació allà on està, sí que ho seria, però aquí hem de combinar dos factors, el ferroviari i després un paràmetre urbanístic, que realment Palma com a ciutat pot millorar molt, el que és un component d'espai d'oci lúdic respecte a aquest parc.

Passaré al diputat del PSM, defensa del territori, vocació, jo l'únic que li puc dir és que no tenc cap dubte de la seva vocació de defensa del territori. Intentaré, amb el temps, que vostè es convenci que jo també particip d'aquesta idea, seran els fets qui ho diran.

Del tema de Maristany i del tema de Valldemossa, jo pens que ara fa poc dies hi ha hagut un debat, i contest a la segona pregunta, el qual no importa canviar. El Deià-Sóller aquests dies estava en obra d'emergència per recuperar el nivell d'obra iniciat, que no està executat, i després dins els mesos de febrer-març quedarà contractada el final d'obra. Com? Amb un nivell de qualitat important. És a dir, jo per desgràcia, i això ho hem dit moltes vegades, des d'Obres Públiques ens és molt difícil arribar a explicar bé les coses, és culpa meva possiblement, perquè aquest projecte ha millorat tant des del principi que estic convençut que quan la gent vegi l'obra acabada, veuran com per exemple una obra que és Banyalbufar-Estellencs, una obra que realment és un paratge tan privilegiat com el de Deià-Sóller, ningú no es queixa, estic convençut que passat el temps que faci falta per executar l'obra en condicions de qualitat, molta gent que està preocupada, i està preocupada de molt bona fe, es donarà compte que feim les coses molt ben fetes, en el sentit que no regatejam esforços a premisses de qualitat.

El tema de Manacor-Palma, en aquest moment estam executant una sèrie d'obres de millora, via carrils lents, que a continuació es complementaran amb una circumval·lació a Vilafranca, i una millor entrada per Son Ferriol i Casablanca. L'opció a prendre en derivar el trànsit a Manacor pel que pugui esser el Llevant, ahir vaig explicar el perquè, hi ha molts de punts positius respecte a aquesta derivació, respecte a estructuració del territori, respecte a població assistida i respecte a saber que estam guanyant enfront al futur. Si féssim una autovia directament a Manacor, ningú lleva que passats quinze o vint anys la demanda ens dugués a fer una autovia a Llevant. En canvi fent l'autovia per Llevant el més probable és que evitem fer en el futur una autovia directa a Manacor. I ho repetesc, el traçat són dotze quilòmetres més, el que amb temps, per una autovia ràpida, és molt limitat, és molt poc.

El retard en obres ja l'he explicat. Descoordinació en temes d'expropiacions, i liquidació d'expropiacions, és un tema que pens que la gent que tengui la bona voluntat veurà que en aquests anys hem avançat molt en aquest tema, quan hi ha una fase expansiva d'obra, passa a totes les administracions, hi ha un romanent important d'expropiacions. Durant deu anys el Govern balear va assumir en solitari un nivell de compromís molt important, es va avançar molt, i hi hagut un romanent d'expropiacions significatiu, que avui en dia s'ha resolt. I vull deixar ben clar que no estam actuant d'una forma distinta que altres administracions. El tema d'expropiacions és un tema que està taxat en base a unes lleis, el procediment és únic, i les demores o no demores, que no són demores, són processos completament definits i taxats.

El carril de bicicletes i reparació dels marges, hi ha vials que sí que seria molt interessant fer carril de bicicletes. Hi ha altres vials que és un perill enorme fer-los. El tema és tenir les idees ben clares i saber que no a cada lloc es pot fer un carril de bicicleta. Per altra banda, vostès pensin en la gran dificultat que hi ha en fer carril de bicicleta en segons quins vials, perquè imposaria en certa forma deixar de banda parets seques, etcètera, etcètera. Nosaltres com a govern, dins una fase d'obres de carreteres no de màxima intensitat, començam a definir polítiques de fer previsió d'espai per fer aquest tipus de carrils.

En el tema dels marges sí que hi actuam, hi actuam en una forma que jo pens que és lògica, abaratint despeses. Record un dia, que per desgràcia era un mal dia per jo, vaig tenir una visita, unes senyores que amb molt bona intenció varen criticar que fèiem marges barats, perquè el que fèiem era una postaria aferrada, i no una paret seca tradicional. Vaig explicar un poc els problemes que tenia de primer ordre per cobrir demandes de caràcter social, o d'habitatge, per això havia de fer uns equilibris tremends per cobrir moltes demandes, i la meva consciència em deia que, essent molt convenient poder fer parets seques constantment, hi havia altres prioritats. Tant de bo tenguéssim un nivell de recursos tan importants que poguéssim cobrir tot el que tenim al cap. Vostè ara, senyor diputat, participa en un ens de govern i aviat començarà a comprendre que els doblers no basten per a tot.

El tema ferroviari ho hem comentat, no ens falta sensibilitat. Estam aplicant el cent per cent dels recursos i, sobretot, estam deixant una possibilitat oberta a que el governant del futur, el que sigui, tengui l'espai financer necessari per tirar endavant una dimensió de tren distinta. Vull explicar el tema del tren. Avui en dia el servei ferroviari de Mallorca és l'empresa ferroviària espanyola amb menys dèficit quant a explotació. No obstant, té un dèficit anual entorn dels 250 milions de pessetes, sense apuntar amortitzacions, ni de material rodant ni d'estructura física. Un pic que apuntéssim aquestes amortitzacions mouríem un dèficit real aproximat de 650 milions de pessetes. Si vostè aplica aquest dèficit al conjunt de població assistida, que són 3.000 persones constants i 600 flotants, vostè veurà que no hi ha altre servei públic dins les Balears que signifiqui per cada un dels usuaris tanta assignació dels recursos públics, així i tot, ho he dit moltes vegades, no estam apostant per un servei ferroviari actual, sinó com un model de defensa del futur, perquè avui en dia, senyor meu, en el tema del servei ferroviari cobrim una població assistida molt baixa, són 3.000 persones que constantment, amb noms i llinatges, cada dia empren el tren. No hi ha cap servei sanitari, cap servei social, que realment signifiqui tal nivell de concentració de recursos per persona. I no obstant, invertim perquè el més probable, per desgràcia, és que el tema del transport ferroviari sigui un tema de màxima necessitat a desenvolupar els pròxims anys, avui en dia encara no ho és.

Política hidràulica, ho he dit, en dos anys hi ha hagut un canvi complet en el tema d'aigua perquè avui en dia hi ha aigua de qualitat, amb solucions molt discutides, amb solucions que per ventura no agraden, ni tan sols, a mi, però era necessari aportar recursos excepte condemnar a la societat a entrar en debats de política global respecte a moratòries urbanístiques, etcètera. El meu objectiu va esser portar aigua, amb solucions molt difícils que han significat un desgastament personal, a vegades, molt important. Avui en dia, vostè pensi que (...), amb solucions completament discutibles, hem resolt un problema de 22 hectòmetres que hi havia respecte aigua soluble, hem portat 10 hectòmetres d'aigua a Son Tugores, 7 hectòmetres d'aigua de vaixells, 4 hectòmetres d'aigua de Llubí, i hem completat això amb les explotacions de pous aïllats. És un problema, per mi, que no està resolt. És un problema que de forma conjuntural podem sobreviure. Deu vulgui que en un grapat d'anys tenguem plantes i Sa Costera en producció, podem tancar vaixells, podem tancar la planta de Son Tugores, i tant de bo en dotze anys els pous de Na Burguesa del Pont d'Inca estiguin recuperats i podem anar a una explotació a l'hivern del que són els pous ja recuperats, i a l'estiu a plantes. Sa Costera és evident que a l'estiu no té caudal. Sa Costera està previst que tenguí un caudal màxim, en anys humits, d'uns 6 hectòmetres, però sempre en base a l'explotació hivernal. Quan, per exemple, vostè veu que a Sa Costera qualche vegada a l'estiu cau molta aigua a la mar, és una aigua insignificant. El gran caudal d'aigua de Sa Costera no és veu, surt de forma submarina, i a l'estiu no és aprofitable. És una font que, realment, s'ha d'aprofitar a l'hivern, exclusivament.

Campanyes d'aigua educatives, no dic altra cosa que sí, que farem aquesta experiència, estic d'acord amb la Sra. Barceló a crear un consens respecte aquests temes. No he parlat de dur aigua depurada, per dur l'aigua bona de Sa Pobla cap a Palma, no ho he dit jo. He dit que l'aigua depurada ha de tenir un ús. Seria un autèntic desbarat del Govern fer una política de terciaris i col·lectors sense saber què farem amb aquesta aigua. És a dir que ningú s'imagini que hem de fer la bogeria d'invertir 14.000 milions de pessetes per tenir un caudal d'aigua depurada en qualitat i en col·lectors, perquè després aquesta aigua ningú l'aprofita. Abans de fer res, hem de saber aquesta aigua on anirà i que es farà amb ella.

El Pla de reutilització ja l'he explicat. Estam apostant per fer millores, exactament, a una, dues, tres, a set plantes, que signifiquen cabdal d'aigua per import d'almenys 47 hectòmetres d'aigua, amb l'assignatura pendent que, per favor voldria tenir la voluntat d'agricultors i altres agents socials de captar aquesta aigua a efectes d'usos agraris o no.

El torrent de Manacor, el que sí he de dir és que, gràcies a Deu, hi ha hagut un consens dins l'Ajuntament de Manacor que ens ajuda a definir el projecte. El projecte ja està redactat, amb les modificacions que va expressar l'Ajuntament, aquest projecte, avui en dia, és al Ministeri, i confiam que el pugui concursa en molta rapidesa, és un tema molt necessari.

La Llei de sòl rústec, si el mes de desembre estan visualitzades les hipòtesis de model territorial, voldria que el mes de febrer, que s'inicia el període de sessions, pogué entrar en aquest parlament, aquesta Llei de sòl rústec, amb un contingut no només de gestió urbanística, sinó amb un model de definició d'espai físic respecte als seus usos.

Sòl urbà, ho he explicat, estam pendents, com vostès saben, d'una sentència del Tribunal Constitucional, que en tenir-la sabrem quin és el nostre espai competencial. Directrius, ja ho he comentat, vostè fa una crítica del Pla director aprovat, que no és rigorós, per mi el que no és rigorós és una crítica d'una cosa sense explicar el perquè.

Respecte a les ARIPs, quin tipus de valors? Idò, dins el sistema d'ARIPs hi ha valors que poden esser elementals o complexes. És a dir, un ari significa la possibilitat de conjuntar esforços d'administracions, incentivant també l'actuació dels particulars. Peguera i Magalluf, per ventura, no tenen la consideració de centre històric arquitectònic artístic, però té la consideració d'un espai econòmic de primer ordre. En aquest sentit, ha valgut la pena propiciar aquest tipus d'inversió.

Vostè demana aquests doblers que hem de gastar en medi ambient, quines partides són. Si vol prendre nota, li diré. Hi ha 880 milions en 4 anys, 880 milions de pessetes pel tema de restauració monumental, 2.495 milions de pessetes pel tema de la campanya contra incendis, millores al medi natural, parcs naturals, pla de reforestació, restauració, prevenció i millora de la massa forestal, àrees recreatives, vida silvestre. Tenim 3.500 milions de pessetes respecte al pla d'embelliment turístic. Tenim, exactament, 1.560 milions de pessetes respecte a temes mediambientals industrials. Tenim 208 milions de pessetes respecte a controls de vessaments d'aigua a la mar. Tenim 912 milions de pessetes respecte a educació ambiental, millora, control de vessaments, neteja d'espais naturals, anàlisi d'estructura territorial, espais rurals. Tenim 652 milions de pessetes respecte a neteja i recollida de fems a carreteres, conservació i jardineria. Tenim 17.600 milions de pessetes respecte a explotació-construcció de (...) i millora de torrents. I això sumat dona 37.828 milions de pessetes. Que són actuacions que incideixen en el que és el medi ambient, en un concepte..., que el medi ambient voldria saber el que és, perquè hi ha una sentència que ho defineix molt bé. Aquesta sentència ho explica perfectament bé, per això ja no és un concepte abstracte. Està molt tipificat. I a partir d'aquí la discussió pot esser rigorosa.

Vostè diu que ens negam a l'ajuda del particular respecte a les campanyes de sensibilització, perquè no volem crear el Consell Assessor de Medi Ambient. Tenim una Comissió Balear de Medi Ambient que és un organisme que agrupa un conjunt de col·lectius important, on no hi ha cap tipus de problema en crear comitès especialitzats. Nosaltres, sincerament, fins ara havíem tengut aquest tipus de necessitat, no obstant és un tema a ponderar, si hem de crear un comitè especialitzat ho podem estudiar.

El tema del tren, reducció d'horaris, això m'ha sabut molt de greu, perquè pens que fa falta en política esser seriosos. Quan dins una empresa hi ha hagut un problema sindical, un problema laboral, que es tradueix en pessetes, i on el conjunt de treballadors varen fer una pressió determinada respecte a fer una vaga de zel, vostè, per favor, no imputi al Govern un problema de reducció d'horaris, que va esser un problema imposat per un plantejament sindical molt determinat, problema que, una vegada que vàrem arribar a formalitzar un conveni col·lectiu, va quedar resolt. Estic convençut que d'això vostè no en tenia informació però ho ha de saber, perquè va esser un tema que em va saber molt de greu, que en una època inversora important, per una pressió sindical, sabent com sabien els sindicalistes que el Govern tenia les de perdre, varen fer aquesta política, vaga de zel a efectes que els horaris no es poguessin prestar. I respecte al tren jo som ambiciós, però som un gestor públic, tenc l'obligació de fer les coses en la mesura de les possibilitats. Tenint molts de recursos ho fariem tot, tenint el que tenim feim el que podem.

Molt bé. Sra. Barceló... és un ritme fort. Bé, incompliment de promeses, directrius, Pla director, Llei del sòl, crec que, més o menys, ho he explicat.

En el tema de carreteres, l'articulació (...) és bàsica, en això estam completament d'acord. La seva preocupació pel Pla de carreteres i pel Pla del Pla, els equips redactors han estat molt coordinats, han estat conjuntament redactant i elaborant, fins al punt que una de les definicions bàsiques d'aquest consens ha estat la definició de l'autovia pel Llevant.

En el tema d'expropiacions hem fet un gran esforç econòmic per avançar a la línia de liquidacions pendents i, també ho repetesc, no hem fet res més que el que fa el conjunt d'administracions. Hi ha uns procediments taxats, obligats per una llei d'àmbit estatal, que no es poden modificar. No obstant, vostè ha de saber que en base a la nova Llei de contractes de l'Estat, ara expropiacions signifiquen un pas previ a la fase de contractació, així que problemes que s'han vist durant anys pel conjunt d'administracions, per èpoques expansives, es poden veure ara molt més controlats.

En ports hem augmentat la xifra d'inversions, és molt necessari. És un tema que està clar. I el port de Ciutadella, estic molt content que vostè vegi, com jo mateix, que és molt necessari tenir unes garanties de primer ordre.

En el tema hidràulic, sí que, tan de bo, hi hagués un consens entre tots nosaltres, perquè en el tema d'aigua, no sé perquè serà, però històricament i per tot ha creat grans problemes. És a dir, ha despertat reticències i ha enfrontat a la gent. Jo record amb desgrat l'època on la comarca central, pel transvasament de Llubí, estava completament sensibilitzada en contra. Han hagut de passar dos anys, i hem hagut de demostrar que tenim la voluntat de fer un control exhaustiu d'aquest aqüífer perquè la gent comenci a entendre quina és la nostra voluntat. Tot el que pugui esser, de forma conjunta els polítics, explicar bé les coses, millor.

El Consell General de l'Aigua està constituït, i jo voldria que ara, en un període que va d'aquest mes a desembre, poguéssim constituir les juntes insulars d'explotació, que presideixen els consells insulars. Són òrgans consultius que poden, en certa forma, ajudar a l'administració hidràulica a prendre decisions.

Respecte al consorci Govern-ajuntaments, cada estatut dels consorcis fa una previsió que pugui entrar al consorci el consell insular respectiu. És un tema que està obert a la voluntat de cada consell insular. Voldríem, i estariem molt contents, que els consells insulars entrassin als consorcis, (...) que una fórmula de cooperació, i en aquest sentit si els consells insulars hi volen participar, dels creats avui en dia no n'hi ha cap que vedi la possibilitat que entri el consell insular, ho pot demanar en voler i serà molt benvingut.

Depuració, les regulacions del Govern són regulacions incardinades dins les directrius comunitàries i nacionals, jo agrairia que si vostè veu qualche divergència respecte a la nostra regulació i la comunitària, ens ho faci veure, perquè estam convençuts que actuem en aqueixa mesura. I estam d'acord que, evidentment, l'aigua que es depuri, que hagi d'arribar a usos recreatius o agraris, ha de tenir la qualitat indicada.

Respecte a Ordenació del Territori, que està tot per fer, jo discrep d'això. Pens que en aquests anys hem avançat molt. Hi ha molts de plans aprovats o en fase d'aprovació. De les directrius ja n'hem parlat. Jo no ho simplifico, estic dient un poquet el que està passant per tot. I estic dient el que estan dient, el que repeteixen, els gestors de regions del PSOE, del Partit Popular, i de regions nacionalistes. El model actual que hem fet tots nosaltres fins ara no ha servit. L'experiència no és bona. Ens podem posar un pedaç davant la cara i seguir endavant. Intentem fer una reflexió per saber que es pretén amb les directrius. Avui en dia, jo ho manifest, si hi ha aqueixa voluntat, amb molt de gust, els puc convidar a una sessió de feina amb especialistes perquè ho expliquin d'una forma clara. No obstant, la voluntat del Govern és fer-les, perquè jo pens que es poden aprofitar, que podem treure un instrument operatiu que realment ens ajudi a tots.

Medi ambient i els plans especials de la LEN, la LEN és aplicable, és exigible, i crea una protecció. A nivell dels debats tècnics que hi ha respecte a l'elaboració d'hipòtesis de model territorial, hi ha en aquest moment una gran crisi perquè es discuteix la possibilitat del medi ambient i el seu gaudi. Avui en dia és un tema en crisi, no és un tema que sigui realment un camí obert. Per ara, els plans especials que més hem desenvolupat són plans que faculden l'ús i gaudi de x ANEI, i ens trobam amb criteris tècnics, científics i rigorosos, que en certa forma coarten un ús global d'espais preservats pel conjunt de població, perquè preservació i el seu gaudi, moltes vegades, és mal de fer. Intentarem trobar un esquema d'equilibri que ens pugui ajudar a tots, però avui en dia és un problema encara no resolt. Jo no sabia que tenir un Pla especial de la LEN ajudàs al particular a tenir ajudes. Em ve de nou això, no ho sabia, no tenia aquesta informació.

Respecte al tema d'habitatges, voldria que hi hagués un Pla d'habitatge que, en certa forma, possibilitats el següent, possibilitats que si a Balears la demanda d'habitatge està en un 70% en adquisició, i no en lloguer, es pogués mantenir aquest criteri per a Balears. Voldria que els perfils de població que tenen unitats familiars, un nivell de renda de 2,5 vegades per davall el salari mitjà, poguessin tenir un nivell de subsidi superior al nivell de renda més alt. I voldria que la gent, o unitats familiars, que tenen fins a 5,5 vegades el salari mitjà, quan a renda, tenguessin també un nivell d'ajuda. Voldria també que a les Balears, la figura del promotor públic agafés una dimensió distinta i que no fos l'Ibavi en solitari el que actués en habitatge, l'Ibavi en aquests, exactament, set anys d'existència, que jo sàpiga, ha fet una actuació distinta al règim especial. Recordin que hi ha protecció oficial de dos tipus, la general i l'especial, després hi ha taxada, ha fet sempre especial menys una promoció de taxada, una sola vegada, Ciutadella, és una. Les polítiques de sòl són molt importants i el Pla vigent i el futur segur que fan previsió de finançament per adquirir sòl a efectes d'abaratament. Però també és un poquet una política global urbanística d'aplicació de regulació actual, el que pot incorporar més sòl en el que és la circulació diària, el que pot abaratir la despesa d'obra és l'aplicació més real, més certa de la normativa actual. No importa modificar res per tenir més sòl, bastaria que els (...) d'administracions fossin més actius aplicant la regulació actual. Estic d'acord amb vostè. Nosaltres com a Govern volem fer una política de patrimoni públic de sòl en el sentit que ens hem d'aproximar als municipis per aconseguir, via el moment que hi hagi modificació de planejament, sòl en condicions per poder abaratir el que és l'habitatge social, merament social.

Respecte al tema de transport, (...) taxes portuàries, vostè ho diu per qualque informació que hi hagué a Ciutadella, li faig un sol comentari, un vaixell mixt quan toca Ciutadella paga màxim, en temporada alta, per tocar el port, 35.000 pessetes. Aqueixa gent que han fet aquests comentaris respecte al tema de tarifes, deu al Govern balear 100 milions de pessetes. Només és una dada que li don. És a dir, no pens que els problemes que puguin venir respecte al trànsit a Alcúdia, a Ciutadella, vengui derivat un problema de tarifes portuàries, perquè aquest ratio que li don, 35.000 per un viatge, i 100 milions de deute, és una dada significativa.

I en quan al tren, ho repetesc, tant de bo tenguéssim disponibilitat per cobrir demandes que avui en dia són discutibles. I jo sé perfectament que, en qüestió, d'anys el tren serà un tema de màxima necessitat. I tant de bo hi hagi recursos per fer una política més decidida. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller, per a les seves explicacions. A continuació procedeix un torn de rèplica de cinc minuts per part dels distints grups parlamentaris. Abans de continuar m'agradaria aturar un momentet la gravació per fer un comentari.

Grups parlamentaris que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt, té la paraula l'Hble. Sr. Josep Ramon Balanzat i Torres, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Veig que segueix havent discrepàncies en el que és el tema de les directrius d'ordenació. Els verds pensam que són molt importants i, he cregut entendre, quan el Sr. Conseller hi ha hagut un moment que ha dit que aquestes directrius d'ordenació, d'alguna manera, no eren més que una relació d'activitats a fer, o de coses a fer, o d'un fi, segueix pensant que se li dona poca importància, nosaltres pensam que és vital, i en aquest sentit, els Verds hem volgut fer una aportació i hem presentat ja, en el registre d'aquest parlament, una proposició no de llei allà on feim una relació, uns criteris que pensam que haurien de contemplar unes directrius d'ordenació territorial ben fetes.

Per altre costat, en el tema de depuració terciària, pràcticament tots els portaveus que han intervingut han demanat concreció, calendari en el tema de terciaris, no ha donat cap calendari, simplement ha dit que durant aquesta legislatura, li torn reiterar que, per favor, faci el màxim possible per concretar quan es posaran en marxa aquestes depuradores. I una pregunta que no m'ha contestat, i que reiter, és si s'ha estudiat, i si es possible tècnicament, la reconversió de depuradores secundàries en depuradores terciàries. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula el diputat senyor Eberhard Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

En primer lloc, vull agrair al Sr. Reus el mètode de contestar als diferents portaveus, perquè ha estat un mètode molt cenyit al guió i que, per tant, dóna satisfacció en principi als qui hem fet les intervencions abans, i als qui hem formulat les diferents preguntes.

Feta aquesta felicitació, simplement comentar una sèrie de coses. Respecte al tema del túnel de Sóller que, és un tema marginal dins el debat que actualment tenim aquí, jo no sé si curiositat seria la paraula adequada per definir el què ha passat entorn del túnel de Sóller, però com que vostè ha fet esment a que hi ha hagut molta gent interessada en imputar al Govern moltes coses al voltant del túnel de Sóller i que això ha contribuït a retardar les obres, com que jo no sé si Esquerra Unida és d'aquesta gent que vostè pensa que ha estat molt interessada en imputar al Govern moltes coses, no sé si al final vostè ha volgut dir que som culpables del retard del túnel de Sóller, cosa que seria una explicació bastant alambinada. I que consti que sí hem volgut imputar al Govern una sèrie de coses referides al túnel de Sóller, com és públic i notori.

Respecte al tema de la contractació, dues matisacions, Esquerra Unida no està en la gestió del Consell Insular de Mallorca. Segona matisació, efectivament és sabut que pot haver causes no imputables, ni a l'administració ni al contractista, que expliquin un retard en la contractació. Però no és aquest, lamentablement el tema del que es feia ressò aquest informe, en el qual abans he al·ludit, del Tribunal de Comptes. Parla del fet que hi hagi retards inexplicats, i que no es formalitzen en forma de les corresponents pròrrogues. Parla d'increments desorbitats del preu final del sòl respecte al preu inicial, i moltes coses que, si vostè no coneix, jo el convidaria a estudiar i, insisteix, a prendre mesures perquè en la contractació d'obres d'aquesta comunitat autònoma no es tornassin produir irregularitats d'aquestes característiques.

Respecte al tema del diagnòstic sobre el forniment d'aigua, efectivament, podríem convenir que hi ha hagut una millora objectiva en la qualitat de l'aigua que surt de les aixetes d'una part significativa de la població de les Illes Balears. Però hi ha que distingir entre la millora de la qualitat de l'aigua que surt de les aixetes, i la millora de la situació global del tema de l'aigua, perquè vostè ha citat Eivissa, i hi ha un informe recent, que jo lament no dur en aquesta comissió, sobre la situació dels aqüífers de l'illa d'Eivissa. I és un informe una mica esgarriat, perquè parla de sobre-explotació i desalinització en un grau molt accentuat i molt generalitzat a l'illa d'Eivissa. I això ens dona un diagnòstic molt dolent de la situació de l'aigua, independentment que la qualitat de l'aigua que surt de les aixetes hagi pogut conèixer una millora en la seva qualitat, insisteix.

Sobre el tema de l'educació, crec que ja va ésser objecte de polèmica a una interpel·lació, crec, recent en el plenari. Crec que no hi ha que donar-li més voltes, és a dir, tant si pot produir una 10% a llarg termini, com un 8% a curt termini, com un 6, com un 4, jo crec que es tracta de fer-ho, perquè qualsevol percentatge d'estalvi, en un tema tan delicat com és el d'aigua, crec que s'ha de contemplar com a interessant. I en aquest sentit, jo el convidaria a deixar el discurs de jo no som dogmàtic, si es creu convenient..., perquè en definitiva qui ho ha de creure convenient és vostè i el seu govern, és a dir..., ningú ho ha de dir des d'una instància superior. Per tant, jo els convidaria, certament, a fer aquestes mesures d'estalvi, independentment, de que el seu grau d'eficàcia a mig, curt i llarg termini sigui d'un tant per cent x, o un tant per cent y, perquè en definitiva qualsevol tant per cent d'estalvi crec que serà ben rebut, i vostè pot compartir aquesta opinió.

Sobre el tema de les directrius d'ordenació territorial, jo s'ha d'obrir un debat sobre el tema del que ha passat a Navarra, a Euskadi i tal, jo als debats m'encanta participar, però de moment, el que són, el que pretenen i el que han d'ésser, està definit per llei. Per tant, o es té el coratge de dur una modificació de la llei al Parlament de les Illes Balears, o com ha explicat, jo crec que amb encert, el portaveu del PSM, llavors, s'ha de complir la llei i s'ha de fer amb l'esperit i la lletra del que diu la llei, que són les directrius d'ordenació territorial, que pensam que s'ha de canviar perquè resulta que no sé a quines comunitats hi ha hagut no sé quines comunitats hi ha hagut no sé quina valoració de la situació, idò es planteja el debat i es concreta en una modificació de la Llei d'ordenació territorial, però sinó la veritat és que la llei s'ha de complir.

Sobre el tema de la Llei de sòl rústec, vostè l'únic que ha fet és explicar on està el bessó del problema, clar, la parcel·la mínima edificable, les dificultats, les comarques, les illes, ja m'imaginava jo que les coses anaven per aquí, però en definitiva el que hem de fer és enllestir el tema, i no hem d'assenyalar tant on és el problema com fixar el criteri de com envestir-la, a mi m'agradaria que s'envestís des del Govern o que s'afrontàs aquest problema des d'una perspectiva extraordinàriament proteccionista, com he dit fa un moment.

I per últim, respecte al tema del ferrocarril, vostè diu que hi ha enquestes que expliquen que un retard de les estacions si va acompanyat d'una modificació de l'emplaçament de les estacions d'autobusos, de taxis i tal, tendria menor impacte. A mi m'agradaria veure aquestes enquestes, no sé si és possible, però m'agradaria veure aquestes enquestes. És una petició formal que li faig com a representat del Govern. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Sra. Joana Maria Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller.

Algunes concrecions respecte a la intervenció, primer de tot voldria saber si vertaderament ho hem entès bé que la decisió, l'opció, de l'autovia cap a Manacor per la zona sud és un acord compartit amb l'equip, i per tant amb els batlles, del Pla que estan elaborant el Pla territorial del Pla de Mallorca. És a dir, si respon a uns criteris conjunts d'ordenació territorial o no, que seria el que en tot cas establiria.

En segon lloc, així com s'han establert un mínim calendari d'inversions en carreteres, el que li demanàvem era un poc la concreció d'un calendari de pagament d'expropiacions, si era possible.

Tercer punt, les juntes insulars d'explotació, que no estan creades, si es creassin, seria molt més fàcil que els consells insulars poguessin participar en el que són els consorcis municipals de govern, ajuntaments, en el tema d'aigües, perquè ja d'entrada tendrien una participació en el que és l'ordenació dels recursos a cadascuna de les illes, i seria una passa per endavant, sinó queden totalment al marge del que és un problema que, teòricament i pràcticament, també els ha d'afectar per la força.

Respecte a les aigües depurades i a la qualitat, vertaderament, el Govern copia una directiva europea sobre qualitat d'aigües residuals però se'n oblidava de transcriure els annexes de la directiva que estableixen quins són els sistemes de control. I aquí és el que, algunes vegades, hem reclamat, en el text del Sr. Saiz quan surt el decret, en alguna interpel·lació al plenari, no sé si es devia entendre bé, però sí manca aquest compromís que algú digui, "quan hi ha una prova incorrecta, se n'han de fer tantes", vull dir, un sistema de garanties que l'annex de la directiva europea estableix per al control de les aigües depurades i que curiosament desapareix quan es transcriu el decret. Açò és el que creim que manca perquè l'administració doni garanties que qualcú du un control analític de les depuradores perquè hi gastam molt i, per tant, val la pena rendibilitzar tots aquests recursos econòmics.

Plans especials. Evidentment, el problema de l'elaboració dels plans especials de protecció dels espais naturals és compaginar protecció i ús, és claríssim, i posar o fer una plana especial, no vol dir que l'ús sigui públic, sigui xauxa, al contrari, precisament es tracta d'avaluar quina és la pressió que aquest territori pot suportar a nivell d'usos i, per tant, aquesta és la funció d'aquests plans i la importància que tenen de fer-ho. I sí li vull assenyalar que existeix un real decret a nivell estatal que regula ajuts a particulars afectats precisament per declaracions d'espais naturals i plans d'usos per tal de donar, subvencionar, ajudar, a mantenir un tipus d'activitats tradicionals que han permès que aquests espais precisament estiguin protegits, vull dir que, per tant, és una possibilitat més que es dona a unes persones que teòricament se'ls imposen algunes prohibicions, entre cometes.

En habitatge no estam d'acord amb les prioritats que el Govern estableix. Nosaltres creim que abans d'augmentar els subsidis a gent amb un salari mínim entre el 2,5 i el 5,5 per cent del salari mínim interprofessional, hi ha un problema a resoldre greu, que és l'habitatge social. Els recursos no són il·limitats i creim que és important fer front a aquesta demanda social d'habitatge precisament per a la gent amb més dificultats per accedir a un habitatge, i, per tant açò d'alguna manera s'ha de resoldre, i sigui de la manera que sigui creim que és prioritari, igual que la col·laboració de la Comunitat Autònoma amb la política municipal per a la creació de sòl, cosa que també ha quedat clara. Així i tot, l'Ibavi, al marge de l'actuació en habitatge taxat que ha tengut a Ciutadella, també hem de criticar -entre cometes- algunes actuacions que han estat més urbanitzadores que de creació d'habitatge social, el Pla de Son Gibert, hi ha actuacions que pròpiament creim que hauria de prioritzar respecte d'habitatge social.

I en ports, sí voldríem establir la necessitat de tirar endavant aquell vell compromís de l'ordenació dels usos dels ports de la Comunitat Autònoma, si açò és possible, i a partir d'aquí, com es podria començar a planificar un nivell d'inversions necessàries als diferents ports de la Comunitat Autònoma, sigui en un període de quatre anys, sigui en un període de vuit anys, a fi d'establir o de tenir clar uns òptims d'usos i de serveis que haurien de tenir els ports de la Comunitat Autònoma, per saber per on tiram endavant les inversions necessàries.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. A continuació, per fer ús del torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. En directrius, aquest debat es repeteix constantment. El Govern balear elabora unes directrius, d'acord amb la llei, només manifest que, per desgràcia, l'aplicació de la llei, ens condueix a un document molt ampli, amb un document que diu moltes coses que vostès ja coneixen perfectament, no aportarà res nou, res que sigui sorprenent, és a dir, aquesta confiança en les directrius, per desgràcia, l'experiència que hi ha hagut fins ara, no és realment una esperança completament demostrable, jo els dic les coses com són, modificar la llei per aconseguir què? Mirin, Balears és un territori físic molt petit, molt limitat, amb una visió física compartimentada per illes, amb unes comarques físiques realment diferenciades, amb un nivell de població que és molt petit que molts d'ajuntaments espanyols, no hi ha tant per indagar, no hi ha tanta matèria per estudiar, no hi ha tant per realment crear, no obstant això, és una feina a fer i creguin que al final es veurà i es demostrarà que els plans directors sectorials que avui en dia estan en marxa estan integrats.

Els terciaris, el calendari de terciaris, jo començaré dient, Sr. Diputat, que no hi pot haver un terciari sense un secundari, (...) primari, secundari i terciari, no és altra cosa que complementar una depuradora amb un secundari, en un tercer procés, que fa l'aigua de més qualitat, no és una cosa distinta. Terciari, miri, en aquest moment hi ha en execució obres de plantes noves, a Calvià està iniciat, el procés d'execució pot ser de dos anys; a Palma 1 i a Palma 2, en un termini de tres anys estaran acabades unes obres molt significatives. Una bassa d'aigua a Sant Jordi pot estar executada en un any a partir d'ara. A Ciutadella sud pot estar el tema executat amb un termini de dos anys a partir d'ara, i el tema d'Eivissa és un tema que l'hem de plantejar a nivell d'una visió distinta, a Eivissa he repetit que el problema de l'aigua l'abordam d'una forma més integrada, voldríem que hi hagués un sol llistó de l'aigua d'Eivissa, tant per aigua de qualitat com per aigua depurada.

El tema del túnel de Sóller, senyor diputat d'Esquerra Unida, vostès no varen participar en aquell moment, quan vostès varen començar a actuar en aquesta matèria, el túnel ja estava en marxa, no hi tenen cap tipus de responsabilitat.

Del tema de retard en obres, jo indagaré en aquesta qüestió, però jo tenc una experiència de dos anys per comprendre que moltes vegades hi ha molts d'elements que incideixen i que dificulten el calendari d'obres. No sabia que no participàs en la gestió del consell insular.

Tema d'aigua. Vostè diu que hi ha hagut una millora en qualitat, però no hi ha hagut una política suficient per resoldre el problema, el problema de les Balears quedarà resolt en un espai de quinze o vint anys, ens trobam avui en dia amb un problema de molts d'aqüífers salinitzats, per recuperar-los s'han de deixar descansar, significa no tocar-los més, a continuació fa falta tenir un flux de recursos distint per deixar aturats els pous. A Eivissa, per exemple, avui en dia, (...) d'Eivissa deixa descansar un grapat de pous importants, a Sant Antoni, el mes de febrer, exactament igual, passaran després molts d'anys, entre set i dotze anys, perquè l'aigua estigui recuperada; a continuació, d'aquí dotze o catorze anys anirem a una alternança entre aigua de qualitat natural a l'hivern, i aigua artificial de qualitat a l'estiu. Però no hi ha polítiques que siguin immediates, quan hi ha hagut un problema tan greu com aquest, que tenim molts de pous sobreexplotats, hem d'anar a cercar les solucions, que són deixar-los descansar. A continuació, hi ha altres elements que poden activar aquesta recuperació, que és la infiltració d'aqüífers i la creació de barreres artificials a la intrusió marina, són això tecnologies encara no massa avançades, avui en dia alguna cosa feim nosaltres, el Govern balear, en aquest tema, de forma molt moderada, a títol experimental, però avui en dia per defensar aqüífers importants encara no hi ha un nivell de solvència indicat.

No parlarem més. Farem campanyes d'educació en temes d'aigua per aconseguir un estalvi. No en parlem més.

Sòl rústic. Ho repetesc, la gran qüestió està en definir parcel·les mínimes, i també, en certa forma, dins el marc de la llei d'ordenació actual, saber fins a quin punt podem sostreure ics competències als municipis. La llei està redactada.

Ferrocarrils. Aquesta enquesta és una enquesta aleatòria, són enquestes que formalment no estan ben definides, és un poquet el contrast de l'experiència de recepció ferroviària, analitzant un poc els usos. Jo el que puc fer és una enquesta ben feta per tenir aquesta certesa que he expressat en base a enquestes, si vostè vol, realment no fidedignes. I ho he dit abans, en aquest tema hi ha en discussió dos principis, el ferroviari i l'urbanístic. L'ideal seria poder donar un equilibri dels dos, amb una visió merament ferroviària, el tren hauria d'arribar on arriba avui en dia, pensant un poquet en Palma de conjunt, tal vegada no cream un problema molt greu derivant l'estació 250 metres, els que hagin viscut, de vostès, a capitals importants comprendran que 250 metres de trajecte no són molt significatius, no és un tema massa important, no són distàncies. Tal vegada per les dimensions de Palma i de les Balears, sí, avui en dia la gent tal vegada està acostumada a distàncies més curtes.

Hi ha hagut una coordinació entre els redactors del pla del Pla i l'equip redactor del Pla de carreteres respecte de la definició. Vostè pensi que s'ha treballat en paral·lel respecte de dos vials, un que vagi directe cap a Manacor i un que vagi cap a baix. Els redactors del pla del Pla han intentat flexibilitzar posicions per fins i tot admetre la directa, no obstant això, sembla el més indicat derivar cap a baix.

El pagament d'expropiacions, ho repetesc, hem avançat moltíssim, hi ha un calendari de pagaments final que pot acabar en dos o tres anys, crec recordar que pot acabar l'any 97, dos anys a partir d'ara; per estar com?, al dia?, al dia hi estam, estam al dia respecte de la regulació anterior, ara ens trobarem amb un nou text legal que en certa forma ens obligarà a actuar abans, però el conjunt d'administracions públiques espanyoles, estatal, autonòmica, local, han actuat ben igual, i aqueixes demores no estan provocades per una cosa distinta del que és un ítem jurídic, també he de reconèixer que després de deu anys de molta d'inversió, es creen desviacions, desviacions que avui en dia es troben en fase de cobertura. Les juntes insulars d'explotació és un tema a constituir i evidentment, abans o després els consells insulars seran molt benvinguts als consorcis.

Jo, sempre que vostè, Sra. Diputada, fa el comentari d'analítiques de depuradores, qued molt sorprèn, perquè jo justament qualche vegada crític la meua gent respecte del nivell de recursos assignats a analítiques. Record un debat d'aqueixa cambra en què vostè ho va manifestar així, vaig indagar en el tema i tenia la certesa que excepte la nova regulació actual que hi ha quant a emissaris submarins, complia tots els paràmetres. Sabrà vostè que hi ha una regulació de fa tres mesos quant a miralls submarins, que hi ha unes preses determinades, unes analítiques molt complexes, això encara no ho feim perquè no ho fa ningú, és regulació nova; respecte d'analítiques imposades per regulació tenc el convenciment que les feim totes, i crec que qualche vegada hem aportat documentació al Parlament perquè ho estudiassin, ho podem tornar a estudiar.

Plans especials de la LEN, aquest 42% de territori balear que és subjecte a la LEN, d'aquest 42%, el seu 93% està en mans privades, és a dir, la pretensió d'aquests plans especials moltes vegades hauríem de saber exactament quin és el seu abast, la LEN determina uns usos, ja, el contingut d'aquests plans jo pens que ha de ser molt lineal respecte de qüestions que es poden abordar amb molta rapidesa, distints són els plans especials com puguin ser de l'àrea de Sa Calobra, de Mondragó, de Ciutadella sud o de la Vall, perquè coincideixen amb unes demandes de consum públiques importants. Respecte del conjunt d'espais naturals en mans privades, el contingut d'aquests plans especials ha de ser mínim.

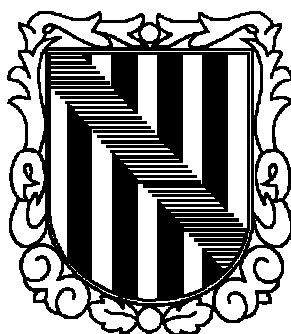
Quant a habitatge, el que vostè diu, que del 2,5 al 5,5, és desconèixer el que vol el ministeri, el ministeri es vol carregar el nivell d'ajudes a la població que està per davall del 2,5, això és de la reunió d'ahir, estam escandalitzats, no, no, és que vostè ho deia perfecte, fins ahir, fins ahir vostè ho deia ben perfecte, ara ha estat de sobte, una reunió ahir a Madrid, es vol carregar el règim d'ajudes directes importants amb el que és el règim especial, vol fer un règim global únic. No és diferent, ho pondera així, però fins ara, recordi-ho vostè, a especial hi havia subsidi i subvenció, i a general hi havia únicament un subsidi. No, però és que el Govern central ara aposta d'una forma molt decidida pel lloguer, aposta pel lloguer d'una forma molt decidida, a Balears no tenim aquesta demanda de lloguer. I per altra banda, no fomenta el promotor públic respecte del règim especial, no deim més que això, i justament el Govern balear, excepte una cosa excepcional, ha fet sempre el règim especial, perquè Son Gibert que vostè diu, no és altra cosa que posar en circulació sòl públic per fer règim especial, sense crear un *guettho*, perquè avui en dia socialment el que no és correcte és concentrar un nivell de rendes a zones determinades, perquè això acaba essent un *guettho*, així com sona. Aquesta és la política que voldríem rompre. Son Gibert és posar en disposició un nivell de superfície que pugui acometre set-cents habitatges, on el Govern executarà el que és el seu règim especial, i tant de bo vengui gent a fer règim general amb nosaltres per no crear una sensació d'un espai limitat a un nivell de renda.

El tema dels ports. Hi ha un problema, avui en dia els nostres ports han de ser instal·lacions nàutiques esportives, i de forma residual emetem un trànsit de passatgers i també residual de mercaderies. Jo no m'atrevesc en aquest moment a fer una llei de ports pròpia, perquè, en certa forma estariem creant problemes competencials en qüestions com Sant Antoni, com Ciutadella, per exemple. És un tema que avui en dia no està ben definit i fa falta realment veure quina és la política de l'Estat respecte de la gestió dels ports, nosaltres com a Govern balear voldríem participar en la gestió dels ports, ben igual que el que és aeroports, recepció i sortides, no gestió d'espais, per tenir una idea clara de com voldríem tenir aquests usos. Fins ara els usos són una cosa completament ordinària, són instal·lacions nàutiques esportives i pesqueres, en zones delimitades, no hi ha molt per regular, hi ha per regular el que són usos comercials indirectes, i aquí hi ha la batalla.

Això és tot, perdoni.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller, per les seves explicacions. I un cop esgotat l'ordre del dia, senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma